

Tompa Mihály: KARÁCSONYKOR

Hullámzó érzemény között
Jöven az úrnak templomából:
Lelkemben még sok visszahangzik
A halott ígének szavából.

Ugy tetszik, mintha hallanám:
Mikép zendül a pásztor-ének,
Sziv és ajk hú összhangzatában
Az istenember nagy nevének.

A megváltó ma született ...!
Betölt az évek teljessége ...
Dicsőség Istennek mennyégben!
Az emberekhez égi béke!

De szívem rögtön elszorul
Miatta sajtó fájdalomnak,
Midőn tovább zendül az ének:
Legyen szabadság a raboknak!

Az árva népre gondolok ...
S jöven az úrnak templomából:
Lelkembe kinnal ez nyomul be
A halott ígének szavából.

Kellemes karácsonyt és békés, boldog új esztendőt!

Változik az orvosi ügyelet

2019. január 1-től jelentős változás lesz a kónyai orvosi ügyeleti ellátásában. Községünk a csornai szolgáltatóról a Győr környékire váltott, így január 1-től ügyeleti időben a helyiek ellátása Győrben a Dembinszky utca 29. szám alatt történik.

A váltás okairól elsőként Aller Imre polgármestert kérdeztük.

„A kónyaiak hosszútávú, biztonságos ellátása érdekében kellett rendkívüli körülményekkel meghoznunk azt a döntést, hogy csatlakozunk a Győr környéki ügyeleti ellátáshoz, melyet a Háziorvosok Ügyelete Nonprofit Kft. biztosít. A fogorvosi ügyeleti ellátás esetében ezt már évekkorábban meg kellett tennünk, hisz a szolgáltatást csak így tudtuk biztosítani, és ez azóta is problémamentesen működik. A döntés azért volt különösen nehéz, mert egy évtizedek óta megszokott, mindenki által ismert ellátási rendszer került átszervezésre. A döntés szakmai okai között szerepelt az a köztudomású, térségünket

is jelentős mértékben érintő orvoshiány, mely az ügyeleti rendszer működését is veszélyeztetheti. Ezt a problémát már a csornai társulás vezetői is felismerték, és korábban kísérletet is tettek a Győr környéki orvosi ügyelethez való csatlakozásra, de ez nem valósult meg. Ezért különösen nagy siker, hogy községünket befogadták. Ez a váltás pénzügyi szempontból is indokolt volt, hiszen a csornai ügyeleti rendszer meglehetősen kicsi, így kizárólag a tagok komoly hozzájárulásával tartható fenn – Csorna után Kóny volt a legnagyobb befizető –, míg a győri egy sokkal nagyobb szervezet, így ennek költségeit az egészségbiztosító teljes mértékben fedezi. Így minden szempontból ez volt a felelős és jó döntés.”

Dr. Hegyi Katalin, községünk háziorvosa is nyilatkozott a váltásról:

„Ennek a döntésnek én is kezdeményezője voltam a képviselő-testülettel összhangban, így nagyon örülök annak, hogy ez a váltás megtör-

tént, mert azt gondolom, ez minden tekintetben a betegek érdekeit szolgálja. Szakmailag rendkívül fontos, hogy Győrben két orvos tart ügyeletet, így egy mindig benn van és elérhető. Míg Csornán csak egy orvos ügyelt, így ha messze kellett mennie, előfordult, hogy órákig nem volt orvos a rendelésben. Másrészt Győr elérhető távolságban van, a közlekedés kiváló, a súlyos betegek ellátása pedig eddig is ott történt, és ezután is ott lesz. Ebben nem történik változás, viszont ennek a váltásnak köszönhetően nem lesznek dupla utak, nem fordulhat elő olyan, hogy a beteg először az ügyeletre megy Csornára, majd, ha ott észlelik, hogy nagyobb baj van, beviszik Győrbe. Így most az enyhébb és a súlyosabb esetek ellátása egyaránt Győrben fog megtörténni. Így mindenképpen észszerű döntés volt akkor lépni, amikor még mi dönthettünk ebben a kérdésben, megelőzve, hogy esetlegesen a csornai ügyelet fenntarthatatlanná válik akár pénzügyi akár humán erőforrási szempontból.”

Az ügyelet működésével és igénybevételével kapcsolatban néhány hasznos tanácsot is megosztunk a helyiekkel

– Mikor indokolt ügyeletre menni?

Frissen kialakult panaszok, tünetek jelentkezésekor, ha azok ellátása a legközelebbi háziorvosi rendelésig nem halasztható, és a gyógyszerterápiával nem enyhíthető. Ilyen lehet például az erős, csillapíthatatlan hányás, hasi göcs, vesegörcs, epegörcs, nehézlégzés, fulladás, mellkasi fájdalom, féldoldali végtagduzzanat, szédülés.

Telefonon tanácsot szívesen adunk, segítünk az alkalmazható gyógyszerrel kapcsolatban, az esetleges sürgős ellátás megítélésében, mikor kell a kórházi sürgősségi osztályra menni, mentőt hívni. A telefonhívások rögzítésre kerülnek.

Az ügyeleten történt megjelenésről, ellátásról a beteg köteles tájékoztatni a háziorvosát.

Amennyiben a beteg járóképes, célszerűbb az ügyeleti rendelőt felkeresni, mivel ott biztosan hamarabb kerül ellátásra, a szükséges műszerek, beavatkozások szélesebb skálája áll rendelkezésre a gyógyításhoz, illetve nem utolsósorban a szükséges gyógyszerek kiváltására ügyeleti gyógyszerterápia áll rendelkezésre a nap 24 órájában.

Mikor nem indokolt ügyeletre menni?

– Az ügyeleti ellátás nem a háziorvos helyettesítésére szolgál, magas vérnyomás, vércukor beállítása, krónikus fájdalmak, mozgásszervi panaszok, nátha, köhögés, kezelése háziorvosi feladat. Rendszeresen szedett gyógyszerek felírása ügyeleten csak teljes áron, külön térítési díj ellenében történik.

Ha a tünetek több napja, hete fennállnak, nincs súlyos szövődményre gyanú vagy, ha a tünetek enyhék, ha javulnak gyógyszer bevétele után, nem kell ügyeletet felkeresni.

Láz, torokfájdalom, köhögés, hasmenés, szorulás, menstruációs görcs otthoni gyógyszerekkel kezelhető.

– Teendő elhalálozás esetén

Halálesetnél a halottszemle és halotti bizonyítvány kiállítása ügyeleti időben reggel 3 óráig az ügyelet feladata. Ha az elhalálozás ezután történik, a saját háziorvost kell értesíteni reggel fél 8-kor.

Ügyeleti telefonszám: 06 96/542-043
Győr, Dembinszky utca 29.

Az ügyelet címe, rendelési ideje, telefonszáma, az ügyeletes gyógyszerterápia adatai a Kisalföld újságban, interneten megtalálhatók.

KÖNYI KISBÍRÓ – Kóny Község Önkormányzatának kiadványa. Szerkesztők: Aller Imre, dr. Boros István, Csikai Gábor, Szabó Józsefné
Fotók: Takács Tibor, Domnanics Ákos, Tárkányiné Tóth Hajnalka. Felelős szerkesztő: Dr. Boros István. Felelős kiadó: Aller Imre polgármester. Készült: a PALATIA Nyomda és Kiadó nyomdájában. Felelős vezető: Radek József igazgató.

Karácsonyi gondolatok...

Ilyenkor év végén, karácsony táján az ember úgy érzi, egyszerre gyorsul fel és lassul le körülötte az idő. Felgyorsul, mert lázasan készülődünk az ünnepekre. Vannak, akik a meghitt, vidám családi összejöveteleket várják, és vannak, akik hitük szerint a betlehemi kisded eljöveteletét. De le is lassulunk egyben az időben, mert ilyenkor kissé befelé fordulunk, és próbáljuk összegezni, mit értünk el ebben az évben, sőt egész eddigi életünkben.

Egy község, – így Kóny község közössége – nem tud úgy befelé fordulni, mint az egyes emberek, pedig lenne mit összegezni, mire emlékezni az elmúlt évből. Hétköznapok és ünnepek váltogatták egymást, és ezek közül nem egy olyan is akadt, melyeket hosszú idő múlva is emlegetni fognak a helyiek. Ha pedig évtizedes távlatokba tekintene vissza, még több jeles esemény, felejthetetlen pillanat juthatna eszébe. Így vagyok ezzel magam is, hiszen Kóny község polgárainak felhatalmazásából végzem immár több évtizede, hét

cikluson át a megtisztelő polgármesteri tevékenységet. A közel három évtized alatt a község polgárainak aktív közreműködésével, közös erőfeszítéseink nyomán, épült, szépült és gazdagodott a falu: a Tornacsarnok; a Faluház; a Tájház; a Kerék-tó Szabadidőközpont; a Bölcsőde, az Óvoda, a Díszter emlékműveivel; a temetői ravatalozó; a pápai áldással felavatott lélekharang; az új piactér... mutatják ezt. Jó érzéssel emlékezhetünk és emlékezhettek szellemi értékeink gyarapodására, az öntevékeny közösségek tevékenységére.

Ilyen gondolatok merülhetnek fel az emberben, miközben a karácsonyra készülődik. E készülődés szeretetével gyűjtöttuk meg községünk plébánosának Berezina Balázsnak és a falunkból elszármazott Dobai Sándor atyának áldásával az adventi koszorú első gyertyáját, – majd vasárnapokon eljutunk az utolsó, a negyedik gyertya meggyújtásáig. A négy gyertya jelentse számunkra is az igazságosság, a mérsékeltség, a bátorság, és a bölcsesség – a hit, a

remény, az öröm, és a szeretet - erényeinek megszerzését, és nemcsak az adventi időszakban, hanem életünk végéig tartó gyakorlását! Járja át szívünket a családban, a baráti körökben, falunk sok kisebb-nagyobb közösségében, a karácsonyfa gyermekkori meleg fényét felidézve, az egymás iránti szeretet, tisztelet és boldogság érzése.

Magam és az önkormányzat képviselő-testülete, minden tisztségviselője, alkalmazottja nevében boldog karácsonyt, és sikerekben gazdag új esztendőt kívánok községünk minden polgárának, kicsiknek és felnőtteknek egyaránt.

Aller Imre
polgármester

A szeretet és béke ünnepe

Jézus Krisztus jel a ma élő embernek is, mint ahogyan jel volt időszakmításunk kezdetén is. Már Izajás próféta jövendölése jelzi számunkra, hogy a nekünk adatott gyermek vállalra csodálatos uralom kerül, hatalmas messzire kiterjed majd, és a békének nem lesz vége. Elcsodálkozhatunk mi is azon, hogy e Kisgyermek, akit a jászolban fekvő szemlélhetünk, milyen végtelen értékű áldozatot hozott értünk emberekért. Vállalta a szegényes betlehemi istálló fénytelen csendjét, Ő a mindenség királya. Már születésével tanít bennünket.

Szokás újabban a karácsonyt a szeretet ünnepének nevezni. Ilyenkor mindenki szereti a másikat, és a másikat ajándékokkal halmozza el szeretetének jeleként. A szeretet fokmérője azonban nem az ajándék nagysága, amit a karácsonyfa alá teszünk, hanem az a lelkiület, ami mögötte van. Ezt legjobban tettek által tudjuk kifejezni, nem pedig ajándékok által. Egy apró segítség, egy kedves gesztus, vagy egy őszinte ölelés sokszor többet jelent számunkra a legnagyobb ajándéknál is. Sőt ha valóban keresztény módon gondolkodunk, akkor ezeknek többet kell jelenteniük minden másnál!

Isten annyira szeretett minket, hogy amikor elérkezett az idők teljessége, Megváltót küldött nekünk, megszületett fiát, Jézus Krisztust. Karácsony ünnepét helyesebb ezért az Isten szeretetének ünnepeként neveznünk. Nem csak a Mennyei Atyának, hanem Jézus Krisztusnak a tetteire is gondolunk ezzel, aki értünk emberré lett. Testet öltött és mindenben hasonlónak lett hozzánk, a bűnt kivéve. Az Ő születésnapján nemcsak mi emberek ujjongunk, hanem az angyalok kórusa is hirdeti, hogy megszületett a világ megváltója. Szülessen meg szívünkben is Jézus, hogy mások felé is tudjuk sugározni azt a boldogságot, ami csak az Isten szeretők lelkét hatja át teljesen. Szemléljük a Szent Családot, hogy a mi családjainkban is az Istentől jövő boldogság és béke hassa át mindenki lelkét. Tekintsünk Szűz Máriára, aki karjában ringatva oltalmazza a Mindenség Királyát. Minden gondolata a Kis Jézus körül forog, és a szegényes jászol ellenére nagyobb gazdagság ragyog szívében, mint amit mi el tudunk képzelni.

Engedjék meg, hogy Mészárosóvá Melinda: Karácsonyi köszöntő című versével kívánjak kedves Mindnyájuknak, szeretteiknek, barátainak Békés, Boldog Karácsonyt!

Berezina Balázs
plébános

Szeretet és Béke
E napon mindenkit elérjen, s
Szívét járja át
Jézus születése.
Kívánjuk, legyen e karácsonyuk tele
szívük teljes szeretetével,
Jézus iránti hittel,
igazi jó cselekedettel.
Angyalkák vigyék be otthonukba
az Isteni áldást,
Jézus születése legyen
szívükben a megbocsájtás.
S este, mikor körbeállják a
feldíszített szép fenyőfát,
mondjanak el egy Isteni imát
azokért, kik nincsenek itt már.
Jézus születése,
Halandók ünnepe,
e napon legyen minden otthonban
szeretet és Béke!

„A mi életünk az iskoláról szolt”

Bemutatjuk Tóth Ferencné Mica nénit, iskolánk nyugalmazott pedagógusát és férjét, Tóth Ferencet, iskolánk néhai igazgatóját

Korábbi lapszámainkban hosszú sorozatot indítottunk, melyben községünk azon lakóit, egyesületeit szándékozzuk bemutatni, akik kiemelkedő közösségi tevékenységükkel hozzájárultak falunk mindennapjainak szebbé, hasznosabbá tételéhez, és ezzel kiérdemelték, hogy Kóny Községért Díjjal ismerjék el tevékenységüket. 2012-ben Tóth Ferencné Mica néni vehette át a falu kitüntetését, 2000-ben férje Tóth Ferenc kapta meg a posztumusz elismerést. Mostani számunkban Mica néni mesélt lapunknak életéről, munkájáról, valamint megemlékezett néhai férjéről, Tóth Ferencről is.

Gyermekkor, tanulóévek

Kónyban születtem 1936-ban, szüleim és nagyszüleim földművelésből éltek. Négyen voltunk testvérek. Édesapám a földet művelte, édesanyám mindennapjai 3 lány és 1 fiú nevelésével, gondozásával, a nagyszülőkkel közös háztartás vezetésével teltek.

Általános iskolába ide, Kónyba jártam hatodikig, aztán két évet Győrben végeztem az orsolyitáknál. Szüleim nagy áldozatot hoztak azzal, hogy gyermekeiket taníttatták, mindegyikünk továbbtanult. Margit testvéremmel a Győri Tanítóképzőben folytattuk tanulmányainkat. 1954-ben tettem érettségi vizsgát, majd egy évvel később ugyanitt kaptam meg a tanítói oklevelet. Másodikos képzős koromban a nyári vakációt óvodás gyerekek körében töltöttem Acsalagon, mint idényóvoda vezető. Az idényóvodák nyaranta azért voltak, hogy az aratásban az asszonyok is részt tudjanak venni, mi pedig - egy falubeli segítő volt mellettem - az iskolában foglalkoztunk a gyerekekkel: verseket tanítottunk, énekeltünk, játszottunk velük. Ez lényegében a képzősök számára gyakorlat volt. A harmadik év befejezése után Markotabödögén is ugyanez volt a feladatom, amit lelkesen végeztem.

A fiatal tanító

A tanítóképzős évek után 1954 őszén kezdődött a gyakorlóévem. Osztálytársaimmal együtt Somogy megyében kaptunk állást. Igazi kihívás volt ez számomra. A Nagyatádi járásban Bolhás községben kezdtem tanítani, de tanév közben Somogyszobon is helyettesítenem kellett. Mindkét helyen összevont tanulócsoporthoz kaptam, második és negyedik osztályos tanulókat. Amíg az egyik osztálynak közvetlen órát tartottam valamelyik tantárgyból, addig a másiknak önálló feladatot adtam. Óra végén pedig mindkettőt ellenőriztem, értékeltem. A következő órán felcserélődött a foglalkozás. Ha tanulmányi kirándulás volt, vagy séta a határban, akkor mindkét osztályt vittem egyszerre. A kezdeti nehézségeket enyhítette, hogy nagyon jó, segítőkész nevelőtestületbe kerültem. Tapasztalataik átadásával vezettek be az oktató-nevelő munka mindennapjaiba. E két esztendő alatt a gyerekek sok örömet szereztek, és enyhítették bánatomat, hogy családomtól távol, egyedül vagyok. A gyerekek szeretete, ragaszkodása, tanulási vágya mély nyomot hagyott bennem, megerősített pedagógus munkámban.

Két év múltán sikerült visszajönni a megyébe, mikor áthelyezéssel a Csornai járásba, Egyedre kerültem. Itt is összevont tanulócsoporthoz kaptam. Felső tagozaton az ötödik-hatodik évfolyam osztályfőnöke lettem, míg hetedik-nyolcadik osztályban történelmet, rajzot tanítottam. Folyamatosan képeztem

magam, hogy a rám bízott feladatokat eredményesen végezhessem. Itt is szolgálatkész kollégák álltak mellettem, a szülőktől és a tanulóktól pedig kedvességet, tiszteletet és megbecsülést kaptam. Margit húgom a szomszédos Soboron tanított, így gyakran osztottuk meg egymással tapasztalatainkat.

Életem meghatározó és örömteli eseménye még az egyedi évek alatt történt: férjhez mentem Tóth Ferenchez. Házasságunkat gyermekáldás aranyozta be, 1958-ban megszületett fiunk, Ferenc Imre.

Hazatérés Kónyba

Közös életünket, mivel mindketten kónyiak voltunk, szülőfalunkba szeretnénk volna folytatni. Kérésünkre 1958 augusztusában áthelyezéssel Kónyba jöhettünk tanítani. Mindketten tanítói állást töltöttünk be. Felemelő érzés volt, hogy a földijeink gyermekeit nevelhetjük, oktathatjuk. Feri képesítés nélküli tanítóként kezdte, de a különbözőzeti vizsgákat letéve, hamarosan tanítói képesítést szerzett.

Négy év elteltével először taníthattam osztott tanulócsoporthoz. Az addig megszerzett tapasztalatok birtokában könnyebb volt a tanítás, gördülékenyebb a beilleszkedés, hiszen ismerősek voltak a szülők és a gyerekek. Elsősökkel kezdtem, 33 csillogó szemű gyermeket tanítottam meg írni és olvasni. A másik osztálynak Török Erzsébet volt az osztályfőnöke. A „Meleg iskolában” tanítottunk - az Aller kocsmá mellett Melegbolt épületét hívtuk így -, ott volt

a két első osztály. Ekkor még csak a régi iskola épülete állt, és kevesnek bizonyult a hely. A régi Kokas kocsmába is kerültek osztályok, így is délelőtt és délután kellett tanítani. A szemléltető eszközök többségét magunk készítettük. Tornatermünk téli időszakban a tanterem volt, amikor alkalmas lett az idő, akkor kinn a szabadban tornáztunk. A tantestület közel hasonló korú pedagógusokból állt, könnyen megértettük egymást. Fiatalok voltunk, ha akadtak is nehézségek munkánk során, együtt mindent megoldottunk.

1959-ben aztán felépült az új iskola, a felső tagozat számára. Az újban volt tanítói lakás is, ahová mi költözhattunk be. Nagy örömkre 1962-ben lányunk, Mária Zsuzsanna születésével bővült a család.

Első osztályomnak egészen az 5. osztályig lehettem tanítója, pótmamája, olykor játszótársa. Gyönyörű feladatnak éreztem a tanítást, a közös munkát. A sors ajándéka-ként fogadtam, hogy 8. osztályban ismét én lettem az osztályfőnök, segíthettem tanítványaim pályaválasztásukban.

Pár év elteltével az iskolavezetés döntése alapján kifelmenő rendszerben kezdtünk dolgozni, így hosszú időn keresztül 3-4. osztályban voltam osztályfőnök, tanítottam olvasást, írást, nyelvtant, fogalmazást, rajzot, gyakorlati ismereteket és technikát. A tanítás mellett folyamatosan készültem a diákjaimmal ünnepélyekre, versenyekre, ahol szép eredményeket értünk el. Az évek folyamán összegyűlt tapasztala-

taimat igyekeztem továbbadni, újabb módszerek alkalmazásával tanítói munkámat gazdagítani. Több alkalommal tartottam bemutató órát, és ahogy egykor velem is történt, szívesen segítettem a pályakezdő kollégákat.

Nyaranta férjemmel táborokba vittük a gyerekeket, többször voltunk a Balatonnál. Eleinte Balatonyöröknön katonai sátorban volt a szállásunk. Később a vonyarcvas-hegyi iskolában kaptunk helyet. Évek múltán nyílt lehetőség jobb feltételekkel táboroztatni. Sok programot állítottunk össze, fürdással, túrázással, sportolással, hazánk szép tájainak, emlékhelyeinek felfedezésével. Egy alkalommal Csehszlovákiában töltöttünk a kónyi gyerekekkel egy hetet.

Tóth Ferenc, a kónyi iskola igazgatója

Feri második osztályosokkal kezdte tanítói munkáját, velük együtt került a felső tagozatra. Közben levelező tagozaton végezte a történelem-testnevelés tanári szakot Pécsen. Folyamatosan képezte magát.

Tanárként, osztályfőnökként, kollégaként mindenkor számíthattak rá, diák, szülő, pedagógus egyaránt. Azt tekintette legfontosabb feladatának, hogy a rá bízott tanulókat segítse a tanulásban, sportban. Nagy gondja volt arra, hogy a gyengébb képességű tanulók is tovább tanuljanak, szakmát válasszanak. Az iskola minden tevékenységében aktív résztvevő volt. A tantestület egyik meghatározó tagja lett. Tanórák után foglalkozásokat, túrákat, sportköröket vezetett. Tanulmányi versenyre készített fel, legeredményesebb diákja, Csoma László történelemből az országos döntőbe jutott. Kedves időtöltése volt falunk múltjának ku-

tatása. Honismereti szakkört tartott, gyűjtötte a tárgyakat, idősek elbeszéléseit, járta diákjaival a kónyi Hanyt, és folyamatosan mesélt az ősről, a falubeliek egykori életéről. Nyugdíjas korában szerette volna feldolgozni a rendelkezésére álló anyagot, sajnos erre már nem kerülhetett sor. Az iskolai sportokat Mészáros Lajos kollégával együtt gondozta (együtt jártak a testnevelés szakra is), a focit ő, Lajos pedig a kézilabdát vezette. Tanított a dolgozók iskolájában is.

1975-ben lett iskolaigazgató. Mindent megtett azért, hogy felső tagozatban a tantárgyakat szaktanár tanítsa. Ez követelmény is volt, de sok munka árán sikerült 96 %-os szakos ellátottságot elérni. Nem sokkal azután, hogy Feri igazgató lett, Papp Ferenc gimnáziumi igazgatóval közösen megteremtették annak feltételeit, hogy a csomai Hunyadi János Gimnáziumnak legyen nálunk kihelyezett tagozata. Nagyszerű lehetőség volt ez azoknak, akik munka mellett szerettek volna érettségi bizonyítványt szerezni. A helyi tanárok oktattak: Enzsöl Imréné, Györkösi Istvánné, Mészáros Lajos, Rónai Tibor és Feri, majd a vizsgák előtt a gimnázium szakos tanárai rendszerező órát tartottak. Férfiak, nők, idősek, fiatalok szereztek ekkor érettségi bizonyítványt, összesen 29-en. A legidősebb közülük Molnár Ferenc kőműves mester volt. Megszervezte a régi iskola épületének bővítését (régii iskola felső szintjén lett napközis terem), és az iskolaudvarok rendezését. A kivitelezésben kétkezi munkával is részt vett.

Közösségi, mozgalmi emberként, jó szervezőként mindig tevékeny részt vállalt a falu életében. Kultúrotthon igazgató volt, amikor járta a házakat és hívta az alakuló

énekkarba az énekelni szerető fiatalokat. Ő maga is alapító tagja volt az Erkel Ferenc Énekkarnak. Színdarabot adtak elő, melyben ő is szerepelt (Sós György: Pettyes). A falu sportéletében először, mint futballista vett részt. Hosszú ideig számíthattak játékára a csapattársak, majd iskolai sportok edzője lett. Diákjaival eredményesen képviselték iskolánkat, falunkat a különböző sportágak versenyein. A Magyar Honvédelmi Szövetség helyi szervezetének vezetésével bízták meg. Az elméleti ismeretek oktatása mellett, gyakran készítette fel a csapat tagjait versenyekre, ahol akadálypályán, lövészetben mérték össze tudásukat.

A községi tanácsnak egészen haláláig tagja volt. A Kisutca jelentette az ő körzetét. Az ott lakókat képviselte kéréseivel, döntéseivel. A Kölcsey utca rendezésére az ő felvetése révén került sor a nyolcvanas években.

Elismerések, tragédia, békés öregkor

A munkával telt évek sok örömet adtak nekem, és több elismerésben is részesültem. 1981-ben a művelődési miniszter dicséretét, 1986-ban 30 év eredményes úttörővezetői munkáért dicséret oklevelet kaptam. 1991-ben a Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el tanítói tevékenységemet. A szakmai elismerés mellett jutalomnak érzem azt a megbecsülést, amellyel a falu közössége, egykori diákjaim illetnek napjainkban is.

Az arany oklevelet 2005-ben, a gyémánt oklevelet 2015 júniusában vehettem át.

De sajnos, volt részem bánatban is. 1988-ban férjem váratlanul elhunyt. Szeretettel, megértésben,

egymás segítségében töltött évek váltak ekkor köddé. Ez borzasztó volt. Fájdalmamban gyermekeim, rokonságom, munkám adtak erőt és vigaszt.

1991-ben vonultam nyugdíjba, 39 év szolgálat után. Nehezen viseltem, hisz addigi életemet a gyerekekkel való foglalkozás töltötte ki, és ennek vége szakadt. Két évvel később azonban visszahívtak egy évre a napközi otthonba nevelőnek, boldogan vállaltam.

2000-ben Feri posztumusz Kónyi Községért Díját vehettem át. Örömmel csak akkor lett volna nagyobb, ha ő személyesen köszönhetné volna meg az elismerést. 2012-ben engem ért a nagy megtiszteltetés.

A községben végzett, több évtizedes pedagógus munkámat jutalmazták Kónyi Községért Díjjal. Tudom, helyes döntést hoztam, amikor

a tanítói hivatást választottam. Férjemmel együtt a mi életünk az iskoláról szólt, a kónyi gyerekekről, a szüleikkel folytatott együttműködésről, a tanításról, a nevelésről, a szép eredményekről. Szolgáltuk szülőfalunk népét legjobb tudásunk, igyekezetünk szerint, nagy szeretettel, és odaadással.

Napjaim családom körében telnek. Fiunk a sportban folytatta az apai példát, hosszú ideig futbalozott a kónyi csapatban, majd a sportszerező közösség szolgálatában több mint két évtizedig volt a Sportegyesület elnöke. Lányunk a pedagógusi hivatást választotta, ő szintén szülőfalunkban kezdte nevelőmunkáját, átvette tőlünk a stafétabotot. Két unokával, és most már egy dédunokával is büszkélkedhetem. A családom a legnagyobb boldogságom. A tanítványaim közül sokan itt élnek a faluban, vagy hazalátogatnak. Ha találkozunk, szívesen emlegetik fel a tanórákon egykor történeteket, idézik pajkosságuk következményeit, beszélnek iskolai élményeikről. Szavakból a szeretet és a tisztelet árad ma is felém.

Csikai Gábor

Irodalmi arcképvázlatok

Rovatunkban költőinket, íróinkat, nagy politikusainkat idézzük meg, mutatjuk be. Most Csokonai Vitéz Mihályra, a magyar felvilágosodás költőjére emlékezünk születésének 245. évfordulóján, akinek A reményhez című versét és a Do-rottya farsangi komédiáját ismerik legtöbben.

Csokonai Vitéz Mihály

Csokonai Vitéz Mihály (1773-1805) Debrecenben született 1773. november 17-én. A család nemesi (Vitéz) eredetéről szóló hagyomány valószínűleg legenda. Apja Csokonai József borbély-sebész, dunántúli (győri) református lelkész fia. Debrecenben letelepedve vagyont gyűjtött, a borbélyok céh mestere lett. Anyja Diószegi Sára, debreceni polgár családból származott. Az apa korai halála után nehéz körülmények közé jutott a család, ennek hatására került be Csokonai korai verseibe a gazdag, uzsorás polgár szívtelenségének éles kritikája (Egy fősvénynek leírása, A gazdag, Zsugori uram). Ilyen családi környezetből indul Csokonai és készül tudatosan a költői pályára, melyet az állandó újrakezdés jellemez. A felvilágosodás eszméinek jegyében garabonciás diákként - mint majd később Petőfi is - járja be életének rövid költői útját, melynek legfőbb állomásai: Debrecen, a Debreceni Református Kollégium, Sárospatak, Pozsony, Komárom, Somogyi tartózkodás (Csurgó) és újra otthon Debrecenben.

Csokonai 1780-ban lép a debreceni református kollégium falai közé. Az elemi osztályok elvégzése után a főiskolai tagozat hallgatója. Rendkívüli nyelvtelenséggel rendelkezik. Tanárai a jövő tudósaként poéta doctusnak (tudós költőnek) nevezték. Latinul már gyermekfejjel irodalmi szinten írt, verselt, korán megtanult olaszul, franciául, németül, görögül, ismerkedett az angollal, héberrel, az arabbal és perzsával. 21 évesen elvállalja a poétai osztály vezetését.

Szabályszerűségei - például, hogy a debreceni nagyerdőben tartja óráit, együtt énekel, pipázik hallgatóival - vagy inkább felvilágosult nézetei miatt többször az iskolaszék elé került, másodízben megfosztották osztálytanítói tisztjétől.

Az Intézetből való végleges kizárásáig a felvilágosodás szellemiségével áthatva megszületnek Csokonai ismert művei, versei. Első politikai versét (Magyar! Hajnal hasad!) 17 éves korában írta, melyben megjövendölte a tudatlanság, a vakbuzgóság vereségét, a magyar nép felvirágzását - bár azt a távoli jövőbe helyezte -. Prózai állatmeséiben (Bagoly és kócsag, Békaegérharc) a nemesi ellenállásából való kiábrándulását fogalmazza meg, 20 éves korában írt „szatírai játék” a Méla Tempetői, avagy az is bolond, aki poétává lesz Magyarországon, keserű vád a hazai műveltségi viszonyok ellen.

1795 előtt írt politikai-világnézeti verseiben megfogalmazza a plebejus-polgári nézeteit. Az estve a megnyomorított magyar jobbágyok hangján panaszolja el a földesúri hatalmaskodásokat, a dézsmaszedést, a robotot. A Konstantinápoly-ban a török hívők vakbuzgóságáról beszélve, a keresztény papok népámítását leleplezheti le, de a jövőbe tekint humánus optimizmussal. A Marosvásárhelyi gondolatok-kal az erdélyi felvilágosult kezdeményezéseket üdvözölte.

Csokonait 1795-ben kisebb fegyelmi büntetések után megszégyenítő ítélettel távolították el az Intézetből; a fegyelmi szabályok megsértését és a kisdíjak erkölcsének megrontását hozták fel kicsapása ürügyül, de egyik vádpont az volt, hogy a hallgatónak megindító búcsúbeszédét magyarul mondta el. Útja, még rövid Debrecenben töltött idő után Sárospatakra vezetett, ahol megkezdte a magyar jog tanulmányozását, majd 1796-ban a pozsonyi országgyűlésen pénzt akart szerezni az ott összegyűlt főuraktól és nemesektől, hogy verseit kiadhassa. Ugyanis ő az első költőnk, aki műveinek jövedelmeiből akarta magát fenntartani. Verses újságot indít Diéti Magyar Múzsá címmel, sikertelenül.

Költészetének új szakasza kezdődött 1797-ben: Komáromban megismerkedik Vajda Juliannával, a Lilla-versek műzsájával. Már Debrecenben sok szerelmes verset írt, s ezekben csak később változtatta Lillára a többféle leánynevet. Debreceni szerelme valószínű, mesterének Földi Jánosnak a felesége, a híres Wesszprémi doktor lánya, Juliska. Azok a versei, melyeket nem Lillához írt, egy lezárt szerelem fordulatait tükrözik, az elfogódott ifjú bátortalan vallomásaitól, a beteljesülés boldogságáig, s a csalódás

CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY: A tihanyi ekhóhoz (részletek)

Óh, Tihannak rijjadó leánya!
Szállja ki szent hegyed közül.
Ím, kit a sors eddig annyit hánya,
Partod ellenébe ül.
Itt a halvány holdnak fényén
Jajgat és sír elpusztult reményén
Egy magános árva szív.
Egy magános árva szív.

Akik hajdan jó barátim voltak
Még felköltek ellenem,
Üldözőim pártjához hajoltak:
Óh! miket kell érzennem,
Amidőn már ők is végre
Úgy rohannak rám, mint ellenségre,
Bár hozzájuk hív valék.
Bár hozzájuk hív valék.

Lilla is, ki bennem a reménynek
Még egy élesztője volt,
Jaj, Lillám is a tiran törvénynek
S a szokásnak meghódolt.
Hogy vagy most te, áldott lélek?
Én ugyan már elhagyatva élek
A tenger kínok között.
A tenger kínok között.

Itt tanulom rejtek érdememmel
Ébresztgetni lelkemet.
A természet majd az értelemmel
Bölcsőbbé tesz engemet.
Távol itt, egy más világban,
Egy nem esmért szent magánosságban
Könnyezem le napjaim.
Könnyezem le napjaim.

Itt halok meg. E setét erdőben
A szomszéd pór eltemet.
Majd talám a boldogabb időben
Fellelik sírhelyemet:
S amely fának sátorában
Áll együgyű sírhalmom magában,
Szent lesz tisztelt hamvamért.
Szent lesz tisztelt hamvamért.

hangjait. (A bátortalan szerelmes, Tartózkodó kérelem). Lilla (Vajda Julianna) szívesen fogadta Csokonai verses udvarlását (Fogadástétel, Pillantószemek), de szüleire hallgatva azt a feltételt szabta, hogy csak akkor megy hozzá feleségül, ha tisztas álláshoz jut. Ám Csokonainak sem Pesten, sem Keszthelyen nem sikerült hivatalhoz, vagy tanári álláshoz jutnia. Így Lilla

szülei megelégtették a várakozást, s férjhez adták lányukat, egy tehetős kereskedőhöz. Csokonai búcsúlevele és a következő években írt Lilla-versei (Még egyszer Lillához, A reményhez) a szerelmeket elválasztó társadalmi rend kegyetlenségéről, a költői és szerelmi remények együttes meghiúsulásáról panaszkodnak... A tihanyi ekhóhoz című vers ennek a korszakának egyik legsúlyosabb és legszebb vallomása. Csokonai fájdalma rezignációvá csendesült, kioldhatatlan tartozéka a léleknek („Lilla is, ki bennem a reménynek/ Még egy élesztője volt,/ Jaj, Lillám is a tirán törvényeknek/ S a szokásnak meghódolt”)

Csokonai Somogyban talál menedéket barátai házaknál, majd a csurgói gimnázium nyomorúságosan díjazott segédtanári állásában. Mielőtt még Csurgóra került befejezte legsikeresebb

elbeszélő költeményét, a Dorottya, vagyis a dámák diadalma a Fárságon „furcsa vitézi verzetet”. A Somogyi irodalombarát nemesek körében élt még a kuruc versek és a népköltészet kultusza. Itt születik meg rebellis szellemű osztrák ellenes éneke (Ó szegény országunk) és több népies verse (Szelemdal a csikóbőrös kulacshoz, Szegény Zsuzsi a táborozáskor...). A somogyi jobbágyság kiművelése érdekében emelt szót csurgói programverse a Jövendölés az első oskoláról a Somogyban, föltéve a kérdést „Hát csak kanásznak termett/ A somogyi paraszt?”.

Rövid életének utolsó éveit - 1800-tól haláláig - ismét Debrecenben tölti édesanyja kis házacskájában. Tervezi a honfoglalás eposzáinak az Árpádiasz-nak a befejezését. Sajtó alá rendezi költeményeit a be nem teljesült kiadás-

ra várva. 1801-ben meglátogatja a fogságából szabadult Kazinczyt. Többszöri tüdőgyulladás súlyosbítja tüdőbaját. Az Anakreoni dalok fellobbanása után a halál árnyékában keletkeztek lírájának kiteljesült szomorú versei (Doktor Földi sírhalma felett, Tüdőgyulladásomra...). Utolsó nagy művét a Halotti versek-et Rhédey Lajosné temetésére – megrendelésre - írta. Ezzel felért filozófiai költészetének csúcsára. A hűvös időben, még kint a nagyváradi temetőben – 1804. április 10-én - hallatlan beleéléssel elszavalta a költeményt, tüdőgyuladást kapott, s hetekig feküdt Váradon. A mindhalálig hősiesen vidám természetű poéta 1805. január 23-án fejezte be életét.

Lapunkban A tihanyi ekhóhoz című verséből közlünk részleteket.

Dr. Boros István

Őszidő

Községünkben sok idős ember él, és az ő tiszteletük, megbecsülésük nemcsak az egyén feladata, hanem önkormányzatunk is évtizedek óta kinyilvánítja az idősek iránti tiszteletét. Ezért szorgalmazza a kétezres évek eleje óta az Őszidő rendezvényt, melyre Kóny minden 60 évesnél idősebb lakosa meghívást kap, és ahol szórakoztató programokkal, valamint finom vacsorával tölthetnek el gondtalan délutánt a helyi idősek.

Az idei évben november 9-én délután kettőtől került sor a rendezvényre. Elsőként Aller Imre polgármester úr köszöntötte a megjelenteket, majd a falunkból elszármazott dr. Boros István nyugalmazott egyetemi docens szavalta el Petőfi Sándor, Egy estém otthon című versét az idősek tiszteletére. Ezután következtek a köszöntések. Községünk legidősebb lakói kaptak emléklapot és ajándéksomagot; a falu legidősebb asszonya a 100. születésnapját idén nyáron ünneplő Szamay Istvánné Nusi néni, míg a legkorosabb férfi a 99. életévében járó Czakó Flórián. Ugyancsak köszönteni szerettük volna a nemrégiben községünkbe költözött 102 éves Simon István Károlynét, ő azonban nem sokkal a rendezvény előtt elhalálozott.

Az ünnepélyes pillanatok után a szórakozásé lett a főszerep. Először az Operett-Musical Voices társulat fiatal tehetséges énekesei léptek színpadra, akik klasszikus operett-slágereket adtak elő. Őket az országosan ismert komikus-színész, Forgács Gábor fellépése követte, vicces történetekkel és dalokkal szórakoztatva a közönséget. A színpadi programok után az önkormányzat vacsorával látta vendégül a megjelenteket, majd Horváth Dénes és Rózsa Lóránt zenélt.

Cs. G.

„ÚJ LÁTÓSZÖG”

„Amíg forgó alkatrészek kellenek, a mi szakmánkra szükség lesz”

BEMUTATJUK BOJNÁR LAJOST

Az „ÚJ LÁTÓSZÖG” rovatunkban olyan Könyben élő vagy innen elszármazott, de falunkhoz kötődő fiatalokat mutatunk be, akik különböző okok miatt – munkájuk, hobbijuk, tudományos tevékenységük – érdekesek lehetnek olvasóink számára. Jelen számunkban a helyben lakó Bojnár Lajost, a Bojnár Fémipari KFT. tulajdonosát kérdeztük.

– Elsőként magadról kérdezlek, valamint arról, hogyan indult a cég?
– 1986-ban szereztem forgácsoló végzettséget, majd TMK műhelyben dolgoztam Győrben. Már itt is egyedi alkatrészek gyártásával foglalkoztam, például kopó alkatrészek újragyártásával. Itt elég hosszan, 10 évig voltam, aztán a rendszerváltás után kezdett megindulni, kibővülni

az ipar, és én akkor mentem át az Audiba. Itt először a V8 megmunkálón voltam, mint sorvezető, és 13 ember tartozott hozzám. A V8 alublokkjait készítettük, ezek gyártása, ellenőrzése, koordinálása volt a feladatomban. Ezután kerültem ki Németországba, először az Auditól Ingolstadtba, betanulási céllal, az egész gyártósor áttelepülése kapcsán. Ekkor viszont nekem megtetszett Németország, a felépítése, a fejlettsége, így később már privát mentem ki. Először Stuttgart fölött voltam fél évig, egy olyan cégnél, ahol szintén kisszériás egyedi gyártással foglalkoztunk. Jobbára repülőgép alkatrészeket

gyártottunk, tehát nagy precíziós alkatrészek készültek. Ekkor kezdett foglalkoztatni a gondolat, hogy a család itthon van, én meg a távolban. Ugyanis három-négy hetente jártam haza, hosszúak voltak ezek az utalások, az utazásokról nem is beszélve. Így aztán megpróbáltam valamivel közelebb kerülni. Fél év után München közelében sikerült elhelyezkednem, ami már csak 5-600 kilométer távolság ide. Itt is ugyanaz volt a munkám, mint az eddigi helyeken, és csaknem 6 évig tartott. Közben megismerkedtem egy minőségbiztosítási mérnökkel, akinek már emlegettem, hogy jó lenne hazajönni Németországból, aztán vagy visszamegyek az Audiba, vagy megpróbálom saját magam. Vásárolok egy kis esztergát, marót, és azzal dolgozom. Erre azt mondja: nagyon jó! Majd adott egy 3D-s CAD/CAM modellt, hogy ezt kellene gyártani, és visszük a BMW-hez! Ez volt a BMW páncélozott autójának zászlótartója. Amikor egy diplomáciai képviselőt utazik, akár például Angela Merkel, akkor az autókban ezekben van kinn az ország zászlója. Ez egy tükörpolírozott külső alkatrész az autón. Egy 3D-s modell viszont már felsőkategóriás gyártásnak számít, ahhoz CAD/CAM szoftver kell, ami akkoriban nagy kihívás elé állított. Kerestem egy magyarországi működő céget, és vele, mint alvállalkozóval, legyártattam ezeket a darabokat. Aztán beszállították, bemérték, és azt mondták, rendben, mehet a dolog. Ezeket az alkatrészeket egyébként azóta is gyártjuk, de

természetesen már nem külsős céggel, hanem saját magunk, de az első félévben még úgy vásároltuk őket. 2005 februárjában feleségemmel megalapítottuk a Bojnár Fémipari Kereskedelmi és Gyártó Kft. cégünket. Aztán az egyik munka hozta a másikat ezért 2005 végén megvettük az első CNC HAAS marógépünket, és elkezdtünk saját magunk gyártani. Egyik alkatrész jött a másik után, és a gépek is ugyanígy érkeztek sorban. Eleinte önerőből, kisebb hitelekkel vásároltuk a gépeket, mivel elég drága szerkezetek ezek. Ekkor még pályázati lehetőségeink nem voltak, mivel relatíve kis cégnek számítottunk, nem volt mögöttünk akkora bevétel. Így aztán mindenki elzárkózott abban az időben a lízingtől, vagy bármilyen más formában történő folyósítástól. Aztán egyszer beszélgettem Aller Imre polgármesterrel és ő tájékoztatott, hogy indulnak LEADER vidékfejlesztési pályázatok a Faluházban most lesz egy előadás pont erről a témáról. Meghallgattam a tájékoztatót, és ezután eldöntöttük, hogy pályázni szeretnénk. Így nyertük el az első pályázatot, utána már konkrétan ilyen cégek kerestek, és mi is őket, mert onnantól már folyamatosan tudtunk pályázni. Jók voltak a mutatóink, a számok a cégben, és még könnyebben nyertük a pályázatokat. Igaz, olyan is akadt közöttük, ami nyertes pályázat volt, de forráshiányra hivatkozva elutasították a támogatást. Mivel szükségünk volt a kapacitásunk fejlesztésére, ezért önerőből vásároltuk meg ezt a MAZAK CNC megmunkáló gépet.

– Mint említetted, a cég 2005-ben indult el, és hamarosan utána következett a világválság, ami az autóiipart igencsak érintette. Mennyire viselte ez meg a „fiatal” céget?

A válság előtti időpontig valóban azt láttuk, hogy rengeteg munka van a piacon, ekkor is a partnereink maximális kiszolgálása volt a cél minőségben és időben egyaránt.

Ennek hatására folyamatos bővülés volt, tényleg évről évre vásároltuk a gépeket, ez nem volt másképp 2008-ban sem. Épp ekkor rendeltünk egy DMG-MORI CTX 310-es esztergát, és akkor ütött be a válság. A rendelések leestek, az ember hiába keresgetett másik cégeket, csak azt a választ kapta, hogy momentán nincs munka. A gép viszont jött, megvásároltuk, üzembe helyeztük, és szerencsére a válság nem érintett olyan súlyosan bennünket, hogy abszolút ne lett volna munkánk. Én mindig is azt tartottam szem előtt, hogy biztos megrendelésekre alapozzuk a fejlődésünket, amennyi munkát látunk előre, arra veszünk gépet. Talán éppen ez volt a szerencsénk, hogy a válság is így ért bennünket. Munkánk valamennyi maradt, a gép működött, dolgozni tudtunk, a válság pedig egy éven belül lecsengett nálunk. Utána ismét nőni kezd-

tek a megrendelések, igaz, hogy kisebb mértékben, mint 2008 előtt. Az viszont előnyünk volt, hogy az új gép rendelkezésre állt, és bár egy évig kisebb kapacitással működött, de amikor meg újra felfutás jött, nem kellett gép, és szakember után futkosni. Így lényegében a válság után azonnal egyenes arányosan tudtunk fejlődni.

– Milyen termékekkel foglalkozik a cég, hova szállítotok be?

– Amit már említettem, a BMW alkatrészek továbbra is mennek, de természetesen azóta sokat bővült a paletta, a portfólió. Olyan precíziós alkatrészeket gyártunk amerikai cégeknek, melyeket orvosi műszerekben hasznosítanak. Például szelepeket, de gyártunk CT-khez, MRI-khez elemeket. Ezeket általában félkészén kapjuk külsős cégektől megmunkálásra. Van, amelyikben csak egy furatot készítünk el, de olyan is, amikor komplett nyersanyaggal, hőkezeléssel, eloxálással kész alkatrészt kérnek. Gyártunk alkatrészeket ipari robotokba, ipari takarítógépekbe. Gyártottunk már alkatrészeket extrém síelésnél használt biztonsági légszákhöz, csillagászati távcsövekbe, Flyborg átalakítókat. Készülékek gyártása is van néha a palettán, úgyhogy azt kell mondanom, nagyon szerteágazó a tevékenységünk. Vannak nagy szériáink, amik az autópárba, a Volkswagenhez mennek, hetente 5000-et kérnek egy-egy gépről. Ezek éven át folyó munkák, egy gép legyárt akár 160-200 ezer darabot is teljesen automatikusan. Százból lekezelet az alkatrészt és végfázisban mérni tudjuk ezeket az alkatrészeket. Ehhez van mérőszobánk is, ahol optikai mérőgép, 3D-s koordináta mérőgép és kézi mérő eszközök találhatóak, mivel ennek a nagyprecíziós gyártásnak pont az a lényege, hogy ezeket vissza is tudjuk ellenőrizni. Tehát amit legyártunk a gépeken, azt le is tudjuk mérni, és hitelesítve mérési jegyzőkönyvvel adni el a vevőnek.

– Ezek alapján nyilvánvaló, hogy az általatok gyártott alkatrészek nagypontosságot igényelnek. Mennyire nehéz a gyártásukkal a magas követelményeknek megfelelni?

Ezredmilliméteres pontossággal kell gyártanunk, de az általunk vásárolt gépek erre képesek. Ezek német, amerikai és japán csúcskategóriás CNC forgácsoló gépek. Természetesen a gép tudása mellé kell egy emberi tudás is, szakemberileg is fel kell készülni úgy, hogy azon a gépen azt az alkatrészt le tudják gyártani. Vannak képzések, és próbálunk olyan szakembereket felvenni, akik ezt a tudást hozzák. Tartunk belső meetingeket is, ahol elbeszélgetünk a kollégákkal, mi kellene, hogyan tudnak fejlődni egyes területeken. Vannak továbbképzések, tanfolyamok, ezeken a kollégáink új ismereteket tudnak szerezni. Ezen kívül, hozzám bármikor jöhetnek, szinte 24 órában rendelkezésre állok, ha nem vagyok itthon, akkor telefonon is. Munkatársaink tudásához családias, tiszta munkakörnyezetet, európai szintű műhelyt és gépeket biztosítunk. Hát így áll össze a dolog.

– Azt hallani, hogy elég nagy a munkaerőhiány, mennyire nehéz megfelelő szakembereket találni?

– Ezzel a problémával pár éve szembesültünk először, ahogy egyre több gépünk lett, és így egyre több szakember kellett hozzájuk. És

általában akiket felvettünk, azok itt akarták megtanulni a szakmát. Az iskolából nem relatíve használható tudással érkeznek az illetők, hanem itt akar fejlődni, tanulni ehhez próbálunk természetesen minden segítséget megadni. Mi megadjuk ezt a lehetőséget, csak az a baj, hogy fél évig, egy évig tanítgatjuk, aztán ez már nem lesz elég neki. Menni akar tovább Ausztriába, Nyugat-Európába, vagy akár

csak a szomszéd céghez. Nehéz ez, és egyre nehezebb lesz, mert úgy tűnik, mintha nem is lenne megfelelő az utánpótlás. Már azon is gondolkodtam, nem messze vagyunk-e? Ide tettük a székhelyet Könyba, és

esetleg a győri munkavállalókat az zavarja, hogy ez vidék. De ha valaki mondjuk Révfaluból megy az ipari parkba, az 20-25 perc utazás műszakváltáskor, annyi idő alatt ide is kiér. Fizetnénk az útiköltséget, de valahogy ez is hátráltató tényező.

– Hány embert foglalkoztat most az üzem?

– Ez változó. Jelenleg 10 fő van az üzemben, de volt már, hogy 12 kolléga dolgozott nálunk. Családi vállalkozás vagyunk, feleségem, fiam, lányom is a cégnél dolgozik és segít a mindennapi munkában.

– Egy relatíve kis cég vagytok, de a legnagyobbaknak szállítotok be. Mennyire nehéz megfelelni ezeknek az igényeknek?

– ISO 9001-es tanúsítással rendelkezünk, ami azt jelenti, hogy a céget külső tanúsító minden évben felülvizsgálja. Ez vonatkozik a mérőeszközökre, a gyártáselőkészítésre, így az egész folyamat tanúsítását végzik el. Ezt az ISO minősítést elfogadják a megrendelőink. Olyan is előfordul, hogy, ha egy adott munkát megkapunk gyártásra, akkor kijönnek auditálni, ellenőrzik ugyanezeket a dolgokat. Az Audi Motor Hungária beszállítói vagyunk különböző alkatrészek gyártását végezzük, felfogó készülékeket, ellenőrző készülékeket gyártunk, amik effektíve nem az autóra kerülnek, viszont nyilván itt is alapkövetelmény a minőség, a pontosság. Egy német cégnek viszont szállítunk kifejezetten az Audi R8 Performance, illetve az Audi TT RS Performance hátsó leszorító szárnytartókat, amire büszkék vagyunk és motiválja az egész csapatot. Ez külső alkatrész, az autóra épül fel, nálunk készült 5-tengelyes marás után polírozást és magas fényű festést kap.

– Merre tud még fejlődni a cég, milyen jövőt látsz a vállalat előtt?

– Most építettünk hozzá a meglévő üzemcsarnokhoz közel 250 négyzetméterrel ezzel 750 négyzetméterre bővült az üzemcsarnok területe. Egyik részébe gépek kerülnek és raktározásra is használjuk majd. Cégünk fejlődését korszerű gépek, automata robotcellás kiszolgáló egységek beszerzésében látom a pályázati források bevonásával, mert ez nagy segítség a kis cégeknek. A szakember kérdés az, amivel többet kell foglalkozni, de ezt közösen meg fogjuk oldani a jövőben is. A jelenlegi jó szakembereinknek köszönhetően, fejlődni fogunk folyamatosan, mert amíg az autópárnak, és az orvosi műszerek gyártásához forgó alkatrészek kellene, a mi szakmánkra szükség van. Most vettünk egy mérőszoftvert a 3D-s koordinátamérő gépre, ami könnyebb méréseket tesz lehetővé. Azt azért tudni kell, hogy a mérőszoba, és a darabok mérése, ellenőrzése, magasfokú szaktudást igényel. A kollégáknak most 3-5 napos tanfolyam, meeting van, és ez elő fogja segíteni a könnyebb mérést. Gyorsabban tudunk egy alkatrészt lemérni, akár 3D-s modelltől, akár rajz alapján. Úgyhogy a fejlődés továbbra is egyenletes, és folyamatos.

Csikai Gábor

A nagyapámtól örököltem...

Bár községünkben, ahogy szerte az országban, a foci, a kézilabda a legnépszerűbb sportágak, ezekben számunkra túl sok babér nem terem mostanában. Vannak azonban Kónyban is olyan, különleges sportokat űző emberek, akik nagy sikereket érnek el, ezekről azonban kevesen tudnak. Nemrégiben a helyi galambászok sikereit mutattuk be, most pedig Baranyai Ádám mesélt nekünk az agaraikkal elért remek eredményeiről.

– *Hogyan indult ez a nem mindennapi hobby, sport?*

– Itt a faluban sokan ismerték nagyapámat, Herold Józsefet. Én rengeteg időt töltöttem óvoda, majd később iskola után, vele és az agaraival kint az udvaron. Aztán, ahogy cseperedtem, egyre többet sétáltunk, járkáltunk, majd elvitt versenyekre is. Akkoriban még volt Rábapatonán üzemképes agárpálya, ahol rendszeresen tartottak versenyeket is, és így beleszerettem ebbe a sportba. Legjobb tudomásom szerint nagy hagyománya volt az agártartásnak Kónyban és környékén. Rengeteg családi háznál tartottak angol agarat már a 80-as években is. Az agár egy nagyon intelligens, elegáns küllemű, hűséges, barátságos fajta. Emellett villámgyorsan fut, akár 70 km/óra sebességgel is képes száguldani. Így mondhatni, jó választás, hisz remek társunk tud lenni, egy igazi családkezdenc. Rábapatonán az 1990-es évek elején felépült agárpálya adott egy nagy pluszt, hogy az itthoni agarak komolyabb szerevezés keretein belül is megmérettethesnek külföldi agarakkal is. Igazán ekkor alakult ki az agarak iránti szerelem bennem is, amikor megláttam futni

őket, ahogy úzték-hajtották az előttük húzott műnyulat, teljes erőbedobással anyait-apait beleadva. Azt, hogy szeretett nagyapámnak miért és mióta is volt agara, nem tudom. Talán egy isteni csoda folytán alakult ez így, de én áldom az eget és szerencsésnek érzem magam, hogy ez így alakult.

14 évesen vettem meg mindenféle szülinapi, névnap, karácsonyi pénzekből az első kutyámat, akit Cappynek hívtunk.

Ő annyira nem volt sikeres a sportban, de mindig jó szívvel fogok rá emlékezni, mert ő volt az első saját kutyám, akivel én, már mint Baranyai Ádám, tudtam versenyezni. Aztán innen indult, egy kutya, két kutya, három kutya, és jelen pillanatban hét agaram van. Közben sajnos a rábapatonai agárpálya megszűnt, így pályák már csak Budapesten vannak, Alsónémediben, Isaszegen, és most már négy éve a Kincsem Parkban is tartanak versenyeket. Nyugodtan kijelenthetem, hogy az idei évem volt a legsikeresebb ebben a sportban. Tavaly vásároltam ugyanis egy igen jó származású, 16 hónapos kan kutyust, Picikét, akihez igen nagy bizodalom volt, és így közösen nagy sikereket is tudtunk elérni. 12 versenyből 11-et megnyert, és csak egyetlen olyan futása volt, ahol sajnos fejhosszal lemaradva második lett. De abból a futásból is nagyon sok mindent tanultam.

– *Mik voltak az eddigi legnagyobb sikerek, amikre a legbüszkébb vagy?*

– Ha visszagondolok, az első legnagyobb siker, mikor már saját kutyával, saját felkészítéssel nyertünk. Az 2009 tavaszán történt Magyarországon. Még azon év őszén eljutottunk az Európa-bajnokságra, melyet Gelsenkirchenben rendeztek. Itt egy ötödik helyezést sikerült elérnünk. Azt még hozzá kell tennem, hogy az öcsém, Baranyai Márk

nagy segítségemre van ebben a sportban, mert ezt egyedül nyilván nem tudnám csinálni. Innentől aztán beindultak az események, minden évben egyre több első hely jött, de sok második és harmadik helyezést értünk el a nemzetközi mezőnyökben. Magyarországot Európában előkelő

helyen jelölik agarászatban a térképen, hisz annak idején Rábapatonán, manapság pedig a budapesti agárpályák elég népszerűek. Járnak ide Ausztriából, Németországból, Szlovákiából, Csehországból, Romániából, Horvátországból, Belgiumból, és Lengyelországból, elég széles a paletta, így nagy nemzetközi mezőnyökben tudunk megmérettetni.

– *Hogyan zajlik egy ilyen megmérettetés, hogyan kell elképzelni egy ilyen versenyt?*

– Elsőként nyilván kell egy agár, rendben kell lennie minden papírjának, oltásának, és törzskönyvvél is kell rendelkeznie. El kell érnie a 16-18 hónapos kort, versenyszabályzattól függően, ekkor már versenyképesnek számít. Ezek után futnia kell egy licenszfutamot, majd egy társasfutam következik, ahol a versenybírák eldöntik, hogy a kutya tényleg a műnyulra futott-e, hogy nem a társaira koncentrált-e, nem játszani akart, hanem tényleg űzni, hajtani akarta a „vadat”. Ha ezeknek a feltételeknek megfelel, akkor lehet nevezni a versenyekre. Agárverseny pályából kétféle különböztetünk meg, vannak külső és belső íves nyulas pályák. Az agarak mindig egy úgynevezett start boxból indulnak, és teszik meg a versenytávot. Itt Európában a belső nyulas pályák voltak az elterjedtebbek, de a világ annyira kinyílt, hogy az angol, ír, és ausztrál példákra, - melyek az agarászat őshazájának számítanak, - már kezdenek elterjedni a külső nyulas pályák. A pályák két U kanyarból állnak; az úgynevezett körpályákon 270 méteren, - ami a sprinttáv - vagy 480 méteren, - ami a normáltáv - mérettetünk meg hazánkban. Ritkán hosszabb távú versenyeket is rendeznek. A derbyket normáltávon rendezik, a Magyar Derby az egyik legrangosabb megmérettetés hazánkban. Egy futamban egyszerre 6 kutya tud versenyezni, és nyilván amelyik előbb éri el a célvonalat, az nyeri a versenyt.

– *Hogyan néz ki egy versenyévad?*

– Minden év elején kiírnak egy versenynaptárt, így már tudunk készülni, tervezni, mikor, hol szeretnénk megmérettetni. Mi manapság leggyakrabban a Kincsem parkban versenyzünk. Itt vannak nagyobb rendezvények, mint például a tavaszi Food Truck Show, nyáron a Magyar Derby, ősszel az Októberfeszt, év végén pedig az Ügetőszilveszter. Ezek között kéthetente futamok vannak különböző neveken. Ezeket kategóriákban indulnak a kutyák, például a fiatalabbak kölyökderbyben, két éves kor fölött viszont már normál kategóriákban. Ezen kívül van

veterán kategória is, és olyan is, mikor el vannak szeparálva a szukák és a kanok. Ezt egyébként gyakran kérdezik, hogy melyik a gyorsabb, a kan vagy a szuka? Igazából ez teljesen mindegy, mert amelyeknek jobb a genetikája, jobbak az adottságai, azok a gyorsabbak, ez lehet akár szuka, akár kan.

– Hol és hogyan zajlanak az edzések?

– Az edzések sétákból és futásokból épülnek fel. Lehet, hogy egyszerűnek hangzik, de ehhez tudni kell, hogy bármennyire hihetetlen is, egy agár 24 órából nagyjából 22-t fekszik és alszik. Így az edzések azok inkább rövidebbek, intenzívebbek és minőségibbek. Év elején 3-4 kilométeres napi sétával indulnak, és emellett minél több szabad mozgással, hogy azok az izmok, amik majd dolgozni fognak, elkezdjenek szépen felépülni, megedződni. Ezt még úszással lehet kiegészíteni, valamint sprintedzéssel. A sprintezés úgy néz ki, – ehhez ketten kellünk –, hogy az egyik ember megfogja a kutyust, és megáll az indulási helyen. Én elmegyek tőle 150-200 méterre, és behívom műnyúlra, az agár pedig teljes erőbedobással fut egyikünktől a másikunkig. Egy ilyen edzés 2-3 behívásból áll. Nagyjából ennyi, ez nem túl bonyolult, de nagyon sok apró dologra kell mindemellett odafigyelni, mint például a bemelegítés és a lemozgatás is fontos része az edzéseknek.

– Mik a tervek a jövőre nézve, mit szeretnél még elérni ebben a sportágban?

– Az idei év jól sikerült, ennél lejjebb semmiféleképpen nem szeretnék tenni a léccet; az itthoni versenyeket szeretnék megnyerni 2019-ben is. Ezenkívül szeretnék külföldi pályákra merészkedni, és megméretetni ottani mezőnyökben is, legfőképp az őshazában Angliában. Erről tudni kell, hogy itt a világ leggyorsabb 350 agara indulhat a derbyben, így eljutni az első hatba, az tényleg a non plus ultra. Szeretnék egyszer ide eljutni, és esetleg meg is nyerni a versenyt. A mostani agarammal, Picikével 11 versenyt megnyertünk idén. Igen tehetséges, gyors kutyus. Az ő apja 2010-ben az angol derbyben, veretlenül eljutott a döntőbe, ám ott sajnos egy ütközés miatt a második helyen zárt. Az angol újságok a címlapon úgy írtak róla, hogy a magyar sztár. Így aztán elég szép siker lenne, ha az ő kölyke (Picike), ezt a teljesítményt meg tudná ismételni, sőt esetleg túl is szárnyalni. Ez az én nagy álmom, és azért hogy idáig eljuthattam, nagyon hálás vagyok nagypapámnak, Herold Józsefnek, aki ezt a remek sportot hagyta rám, mint örökséget. Ez ma már picit több mint hobby, inkább életérzés és életstílus.

Csikai Gábor

HÍR-MORZSÁK

Változások, események településünk életében

- **Néhány statisztikai adat 2018. december 1-ig bezárolag:** községünkben 24 kisbaba született; házasságot 10 pár kötött; a 90. életévük betöltését ebben az évben hatan ünnepelték; a 90 év felettek száma 11 fő; településünkre 47-en költöztek; † utolsó útjára ebben az évben 35 lakost kísértünk.
- **Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy az engedély nélkül létesített kutak vízjogi üzemeltetési és fennmaradási engedélyének szankció mentes benyújtási/bejelentési határideje két évvel meghosszabbításra került, tehát 2020. december 31-re módosult.**
- **A szociális tűzifa támogatás iránti kérelmek 2019. január 15-ig nyújthatók be az Önkormányzat Hivatalába. a részletes tájékoztató és a kérelem nyomtatvány megtalálható a www.kony.hu honlapon is.**
- **A csornai Margit Kórházban 2018. december 1-től a vérvételre időpont kérése szükséges.**
- **A Szociális és Gyermekjóléti Alapszolgáltatási Központ hagyományaihoz híven ebben az évben is megszervezte a tartós élelmiszer gyűjtést. A felhívásra ismét sok adomány érkezett Kóny Község lakosaitól. Ezúton is megköszönjük az önzetlen segítségüket.**

A falu karácsonyfáját ebben az évben Görcs Anita és Matkovic Szabolcs Vörösmarty utcai lakosok ajándékozták községünknek. Köszönjük!

HUMORZSÁK

emlékezzünk mosolyogva

Gyuri (öreglegény volt) nagy rábeszélésre megnősült, egyik szomszéd faluba, gazdag paraszt családba. Nem telt el fél év, a Gyuri hazajött, ott hagyta a családot. Józsi bá kérdezi tőle: – Hát Gyuri öcsém, nem jöttél ki az asszonnyal? – Á nem az asszonnyal volt a gond! Az após!

– Te! (mondja Józsi bá) Hát mikor az udvaron itatta a teheneket, húzta a vizet a kútból, oda mentél volna, megemeled a lábait, belefordítod a kútba és elkezdesz kiabálni! Segítség, szegény após beleesett a kútba! – Hát a szentségit, hogy ez énnekem nem jutott eszembe!

(Kiss József)

Egy kiállítás margójára...

Domnatics Ákos fotós első kiállítását a 2016-os Falunapon tekinthették meg a helyiek, nemrégiben pedig a csornai Városi Művelődési Központban állította ki alkotásait. Erről a kiállításról valamint művészetéről kérdeztük Ákost.

– *Elsőként arról mesélj, hogyan indult ez a hobbi, sőt, ahogy látom már szakma?*

– Teljesen autodidakta módon, és ez lassan átváltott képzett fotózásba. Megvoltak a magam meglátásai, amiket aztán képeken is szerettem volna megmutatni. Valószínűleg a korról változik az ember látásmódja, és én azt szerettem volna fotókon visszaadni, amik számomra érdekesek, látványosak. Körülbelül 5 éve vettem az első tükörreflexes gépemet, és gyakorlatilag akkor indult el a fotózás iránti szerelem is. Vittem magammal mindenhova a kamerát, fotóztam a tájat, városrészleteket érdekes látószögekből, és próbáltam portrékat is készíteni. Eleinte inkább a tájfotózás fogott meg, de inspirált más fotósok tevékenysége is.

Később rájöttem, hogy az a technika, amivel kezdtem kevés, és fejlesztenem kell. A tudást is ugyanígy, úgyhogy mindkettőre nagy hangsúlyt fektettem. Rendszeresen eljártam Budapestre fotós képzésekre, ahol különböző stúdiók kurzusokat hirdetnek valamilyen tematika mentén, például: portréfotózás természetes vagy mesterséges fényeknél. Ilyen képzéseken vettem részt hétfőként 7-8 órában, elméletben, valamint gyakorlatban is átvettük a szakmai ismereteket. A tudás fejlesztése a gyakorlás mellett így zajlott, míg a technikáé ugyancsak lépcsőről-lépcsőre: egyre jobb gépek, egyre jobb objektívek. Ezek mellett folyt az egyéb kiegészítők beszerzése is például a tűéles képhez profi állvány, vakuk, vakutartók, ernyők, fényformálók, satöbbi. Gyakorlatilag ebben a négy-öt évben elértem arra a szintre, ami egy nagyon jó színvonalú fotózáshoz szükséges. Ezt érzem a tudás szintjén is, persze fejlődni természetesen továbbra is szeretnék. A pozitív visszajelzések azt mutatják, hogy jók a meglátásaim, és gyorsan elsajátítottam a kreatív fényképezés módjait is. Ennek a titka a szenvedély, és az, hogy ez lett a legkedvesebb hobbim, legkedvesebb munkám, legjobb szabadidős elfoglaltságom.

– *Hol, milyen kiállításokon lehetett eddig megtekinteni a munkáidat?*

– Első kiállításom itt volt Könyben a 2016-os Falunapon, aminek nagyon nagy sikere volt. Nem gondoltam, hogy ez ekkora érdeklődés kíséri. Gyakorlatilag egész nap jöttek a látogatók, én pedig a megnyitótól délután ötig szinte elmenni se tudtam a Faluházból. Igaz, a harangszentelőt végigfotóztam, de aztán irány vissza a Faluházba, mert folyamatos érdeklődés volt. Kérdezték, melyik kép hol készült, a technikai oldaláról, mindenről, szóval ez egy fontos és szép élmény volt számomra is. Ezenkívül most nyáron a fotózás világnapján Csornán is volt egy fotókiállításom. Ennek az apropója az volt, hogy az idei évben elmentem két fotós

túrára, Toscanába és Hallstattba. Ezekről az utakról hazatérve, nagy örömmel mutattam meg a fotóimat. Nagyon jó visszajelzéseket kaptam, és többen mondták, hogy ezeket nem elég, hogy csak a facebookon lássák az emberek, meg egyéb közösségi oldalakon, hanem meg kell mutatni őket kinyomtatott, nagy formátumban, esetleg egy újabb kiállítás keretében. Ennek aztán Csorna adott otthont a Városi Művelődési Házban. Elmondhatom, hogy ugyanakkora sikere volt, mint a könyi kiállításnak, és mivel elég sok minden köt Csornához, így itt is nagy örömmel fogadtak. Szinte mindenki ismert, aki ellátogatott erre a kiállításra. A képanyagot lényegében Toscana és a Hallstatt-i anyag adta, illetve az itthoni tájképeim, városfotóim. Úgy gondolom az, hogy mindent megmutattam - tájakat, portrékat, - okozta ennek a kiállításnak is a sikerét, mert így minden korosztály megtalálta azt, ami érdekes neki. A fiatalokat inkább a divatfotók, illetve az esküvős képek érdekelték, a középkorostályt a tájfotók, városfotók. A kiállítás két hétig tartott, a vendégkönyvben rengeteg elismerést kaptam. Ezek mind olyan erőt adtak, hogy érdemes tovább fejlődni a saját örömömre és ezek szerint másokéra is.

– *Hogyan kell elképzelni egy ilyen külföldi fotós-utat, mit ad ez egy fotósoknak?*

– Két esküvőfotózásról szóló külföldi fotós-úton (workshopon) voltam; április elején Toscanában, illetve a hónap végén Ausztriában Hallstattban, profi fotós oktatókkal, profi csapattal. Budapesten szervezték az olasz utat nagyjából 30 fővel. Ez az út egy nagyon fontos inspiráció, és csapatépítés is volt. Tanultuk a különböző fotózással kapcsolatos technikákat, és természetesen saját örömeinkre is készíthettünk a helyszínen képeket. Gyönyörű modellek jöttek velünk, szébbnél szébb ruhákkal, volt például egy személy, aki külön a modellek megjelenéséért felelt. Tehát egy olyan teljes stáb jött velünk, amely garantálta, hogy nagyszerű fotók készülhessenek. Minden napra ideális körülményeket teremtettek, modellekkel, és indulhatott is a fotózás a gyönyörű szép toszkán helyszíneken, vagy éppen a másik fotós úton az osztrák Alpokban, teljesen élethűen, mintha valódi esküvő-fotózás lenne. A modellek nagyszerűen hozták az ifjú pár szerepet. Engem az olasz és az osztrák úton is teljesen magával ragadott a táj. Kiváló közösség szerveződött mindkét úton, és továbbra is tartjuk a kapcsolatot egymással. Ez is nagyon jó, mert így országos szinten is több fotóssal ismerkedhettem meg. Olyannyira megfogott ez a közösség, hogy a jövő évre Olaszországba, éppen a napokban szervezett útra, Én is azonnal jelentkeztem.

Egyébként azt látom, hogy a tavalyi csapat 70-80 százaléka szintén jelentkezett, így már egy ismerős csapattal megyek újra. Új modellek lesznek, új helyszínek, például Velencével is kiegészül az utazás. Azt hiszem, hogy egy fotósoknak, azon kívül, hogy a helyi látványosságokat megmutatja a képeken, a másik nagy élmény, a közös fényképezés, az egymástól tanulás. Ez tényleg olyan érzéseket ad az embernek, annyira feltölt minket, hogy

alig várjuk már az itthon következő munkát, vagy azt, hogy kipróbáljuk az általunk ismert helyszíneinken ugyanezeket a technikákat. Az élmények mellett fontos, hogy nagyon jó fotósoktól tanulok el gyakorlati fogásokat. Ez úgy gondolom meglátszódik a képeken is, mert szerintem a legszebb referenciatételeim az idei évre itt készültek. Ezeket a képeket is kiállítottam, nagy sikerük lett, és általuk is további esküvőfotós és egyéb megbízásokat

kaptam a jövő évre. Amennyiben portré, vagy például jegyes fotózásra kérnek fel, igyekszem szép helyszíneket, környezetet, háttérket találni, ezen események színes megőrkítésére.

– *Mint említetted, sok esküvői megbízásod van már a jövő évre. Ezen kívül még milyen fotós terveid vannak?*

– Az esküvői fotózás lett az egyik legfontosabb számomra, hisz az az ifjú pár életének is egyik meghatározó állomása. Erre nagyon készülnek, és nagyon körültekintően keresnek fotóst is, én pedig örömmel vállalom el ilyen munkákat, ha megkeresnek. Szeretnék még eljutni további fotóstúrákra is, hogy a lencsémön keresztül a sajátos látásmódommal, további mesés tájakat mutassak meg. A terveim között egyébként szerepel még, hogy előbb-utóbb létrehozok egy olyan színvonalú profi stúdiót, ahol már nemcsak én fotóznék, hanem akár bérbé is adnám, hogy mások is kipróbálhassák a tudásukat, tehetségüket. Ezen kívül pedig saját örömemre kimegyek a természetbe csak úgy tájfényképezni, vagy éppen városfényképezni. Hobbimnak tehát van egy munka része, és egy örömforrás része, szeretném továbbra is mindkét oldalát megtartani.

Csikai G.

Búcsú Verbunktalálkozó

Ha Kónyi neve elhangzik bárhol az országban, két dologról emlegetik meg: a bikáról és a verbunkról. A Kónyi Bika hagyományát minden évben a Bikafesztivál és majálison visszük tovább, míg a kónyi verbunk eljárásának hagyományos helye a templom előtti tér, ideje pedig a kónyi búcsú vasárnapi mise utáni órák. Az idei évben a „Délceg Kónyi Bika Ifjak Legénycéh” verbunkos találkozót szervezett erre a jeles eseményre, melyet pályázati és jelentős önkormányzati támogatásból valósítottak meg. A Legénycéh az idei évben is már korábbi időpontra próbát szervezett, hogy bárki, aki szeretne részévé válni ennek a szép hagyománynak, elsajátíthassa a tánc lépéseit. Búcsú-vasárnap reggel a Tájházban volt a gyülekező, ahol újabb próba következett, majd mindenki átvonult a templomba a misére.

A szentmise után ritkán látható táncos sokaság járta a verbunkot, hisz több környékbeli néptáncgyűttes is eljött (Köcsögök és Dudák Táncgyűttes, Győr; Cserók Táncgyűttes, Győrszentiván; Csobolyó Csapodár Táncgyűttes, Győrújbarát; Tititá Táncgyűttes, Jánossomorja; Döglött Rábca Néptáncgyűttes, Mosonszentmiklós; Szanyi Bokréta Egyűttes, Szany) és természetesen a helyi táncosok is ott voltak (Kónyi Néptáncgyűttes; Kónyi Deák Ferenc Általános Iskola és AMI néptáncosai). A táncprodukciót Greznár Zoltán és zenekara kísérte kiegészítve Drapán László szaxofonossal.

A kónyi verbunkot ezután ugyancsak hagyományos módon eljárták még két helyi vendéglátó egység előtt is.

Könyi Krónika

FALUNAP

A 29. Könyi Falunapot az idei évben 2018. augusztus 11-én tartottuk meg, és szokásos módon a programok sok érdeklődőt vonzottak. A rendezvény zenés ébresztővel vette kezdetét, majd a hagyományos Bika-kupa labdarúgó torna indult a Kerék-tó Szabadidőközpontban. A játékosok kedvét az sem vette el, hogy ekkor még elég borús idő volt, és néha megeredt az eső is. Szerencsére azonban napközben megjavult az idő, így már igazi nyári körülmények között folytatódott a programsorozat.

Az IKSZT-Faluházban 10 óraker nyitották meg a kiállításokat. Idén a Könyi Tündértű Varrókör és az Enesei Foltvarrók Klubja állította ki elkészült műveit, a kisteremben pedig Végh Csaba és Végh Szilvia LEGO-gyűjteményének különlegesebb darabjait lehetett megtekinteni. A kiállításokat a nap folyamán, és még a Falunap után is sokan meglátogatták.

11 óraker ünnepélyes esemény következett: átadták a TOP-1.1.3-15-GM1-2016-00007 „Helyi termelői piac létesítése Könyi községben” pályázati támogatásból megvalósult új piactér épületét, melyet Brezina Balázs, községünk plébánosa áldott meg. Beszédet mondott Czepek Gyula tervezőmérnök, valamint Aller Imre polgármester is.

„Egy éve ugyanezen a helyen álltunk Falunapkor, amikor is egy nyertes pályázatnak köszönhetően letettük az alapkövét az Európai Unió-s támogatásból megvalósuló termelői piacunknak. Ma már az eredmény látható, kézzelfogható. Az építési munkák ez év tavaszán kezdődtek az 5000 négyzetméteres területen. 1100 négyzetméter aszfaltos út

épült, térburkolattal ellátva készült 24 db parkoló, 710 négyzetméter nyitott, és 160 négyzetméter fedett eladótér, a piachoz tartozó 62 négyzetméteres épületben iroda és mellékhelyiségek kaptak helyet. A terület közművekkel ellátott: víz, villany és szennyvízcsatorna és térvilágítás is van. Négy később építendő pavilon számára alakítottunk ki helyet, a teljes terület akadálymentesített. Most, hogy itt állunk, és avatunk, kezdjük elfelejteni az elmúlt hat év küzdelmeit, munkáját. Tanulságos mégis felidézni ezen időszak történéseit. Hat éve döntöttünk úgy, hogy az egykori vásártéren, ahol később futballpálya is volt, helyi termelői piacot építünk. Terveztünk, elkészítettük az összes szükséges dokumentációt, benyújtottuk a pályázatot. Az első pályázatunkat elutasították, ezt kudarcént éltük meg, de újrazekdtük. Új pályázat, új dokumentáció, új engedélyezési eljárások, ami végül sikerre vezetett. Megvalósíthattuk régi vágyunkat, a terület visszanyerte régi funkcióját, újra vásártér lett, és ezáltal sokkal szebbé vált a falu központja. Nem állhatunk azonban még meg, holnap itt még nem lesz piac. Meg kell szereznünk a használatbavételi engedélyeket, majd ennek birtokában a piac működési engedélyt. Ezután még 3,2 millió forint értékben eszközöket vásárolunk. Bízunk benne, és teszünk is érte, hogy a helyi és a környékbeli termelők és vásárlók mielőbb megismerjék és megkedveljék az új könyi piacot.”

Az átadás ünnepélyes pillanatai után a helyiek és a Könyből elszármazottak kötetlen találkozóon vehettek részt.

A délutáni programokra már a Kerék-tó

Szabadidőközpontban került sor. A StarLight Dance Egyesület majd az Operett-Musical Voices társulat zenés-táncos műsorát követően polgármesteri köszöntőre, majd az elismerések átadására került sor. Kiemelkedő közösségi munkájáért Kiss Miklósnét, Szabó Miklósnét, Kovács Szabolcsot, Varga Ferencet, Nagy Lászlónét és Horváth Ferencnét részesítette elismerő oklevélben Könyi Község Önkormányzatának Képviselő-testülete. A Falunap keretében a GIMEX Hidraulika

Kft. társulajdonosai, ügyvezetői Görcséné PhDr. Muzsai Viktória és Görcs Annamária a „GÖRCSIMRE DÍJ” alapítását jelentették be, a cégalapító emlékére, valamint a cég fennállásának 25. évfordulója tiszteletére. A díjat első ízben az alapító szeretett szülőfalujában, Könyi községben élő (17-25 éves) fiatal számára további tanulmányainak és/vagy pályakezdesének támogatására ajánlották fel.

A színpadi program ezután már sztárvendégekkel folytatódott. Először Szabó Ádám zenélt harmonikán és énekelt, majd Dér Heni szórakoztatta az egyre nagyobb számú közönséget. 19 órától Bereczky Zoltán akusztikus koncertje vette kezdetét, majd tombolasorsolás és díjátadás következett. Az idei évben a falu legszebb hölgyének Varga Martinát, míg a legvonzóbb férfijának Gyarmati Brendont választották meg. A rendezvényt Vincze Lilla és a Napoleon Boulevarde nagyszabású élő koncertje zárta.

VAKÁCIÓSIRATÓ

Az idei nyár sem végződhetett másképp, mint ahogy az már lassan 30 éve hagyomány lett: a Vakációsirató elmaradhatatlan része a községünk rendezvényeinek. A Tábortűz és a szalonasütés természetesen kihagyhatatlan, de emellé minden évben igyekszünk olyan programokat szervezni, melyeket kicsik és nagyok egyaránt tudnak élvezni. 2018 augusztus 31-én tehát ismét színes, változatos programokkal vártuk a nyártól búcsúzó helyieket.

A délután fél négykor kezdődő rendezvényen a gyerekek kipróbálhattak óriás társasjátékokat, valamint elektromos autókkal végig mehettek egy kifejezetten számukra felállított KRESZ-pályán. Fél ötkor gólyalábas bohócok érkeztek, és szórakoztatták az egyre szaporodó számú vendég sereget, akik kétszer is Latin Dance Tornán vehettek részt, valamint Mini Diszkó is várta a gyerekeket. A délután végén, a kora esti órákban aztán fellobbantak a tábortüzek is, melyek mellett mindenki süthetett szalonnát, virslit, és felidézhatték a nyár emlékeit.

EGÉSZSÉGNAP

A helyiek kiemelkedő egészségtudatosságát mutatja, hogy immár évek óta nagy érdeklődés kíséri az Egészségnapot. Az elmúlt években a Szociális és Gyerekjóléti Alapszolgálati Központ szervezte a rendezvényt, az idén november 17-én megtartott program viszont már a „Humán szolgáltatások komplex fejlesztése a Rábaközben” (EFOP-1.5.2-16-2017-00018) pályázat keretein belül valósult meg. Ez azt eredményezte, hogy idén a szűrővizsgálatok még szélesebb skáláját tudták biztosítani a szép számban megjelent érdeklődőknek.

A rendezvény az IKSZT-Faluházban 9 órakor kezdődött, ekkortól a szűrővizsgálatok mindegyike rendelkezésre állt. A már szokásosnak mondható, de nagyon fontos vizsgálatok (egy csepp vérből: vércukor, koleszterin és vérzsír mérés; hallás és látásvizsgálat; tüdőkapacitás mérés; melanóma szűrés) mellett újdonságokat (statikus talpiz-

gálat; gerincgörbületi és mozgékonyági vizsgálat) is kipróbálhattak a helyiek. Ezen kívül részt vehettek szívstressz-, biorezonancia- és prevenciósi állapot mérésen, mentális fitness vizsgálaton és hát-vállmasszázsral is kényeztethették magukat. Emellett a résztvevők egészséges ételeket is kóstolhattak, valamint e termékeket meg is vásárolhatták.

A PSA gyorsesztesz technikai okokból ezen a napon elmaradt, azonban egy héttel később 3 órás időtartamban mindenki elvégeztethette a vizsgálatot.

Az Egészségnap az idei évben is nagy érdeklődés mellett zajlott, minden vizsgálatnál szinte mindig ült valaki. Biztosak vagyunk benne: ez a kiemelt érdeklődés is hozzájárult ahhoz, hogy Kónyban egészséges, fitt emberek éljenek.

IV. SPORTOS AUTÓMENTES NAP – III. KOCO-GO! FUTÓVERSENY

„Idén szeptember 16. és 22. között tizenhetedik alkalommal rendezték meg az Európai Mobilitási Hetet, amelynek célja a környezetbarát és fenntartható közlekedés népszerűsítése. Európa legnagyobb közlekedési-környezetvédelmi kampánya évről-évre népszerűbb Magyarországon. 2017-ben is több mint 200 település vett részt a programokban, amivel Magyarország – közel ötven ország versenyében – a harmadik helyen végzett.

A kampány egy összeurópai kezdeményezés része, amely kifejezetten az észszerű közlekedés gazdaságnövelő hatásaira helyezi a hangsúlyt. Az idei év mottója: „Mix and move!”. Témája: közlekedési multimodalitás. Az Európai Mobilitás Hét programjaiban bármelyik települési önkormányzat (város, község vagy fővárosi kerület) részt vehet. Az EMH Kartáját aláírva a polgármester azt tanúsítja, hogy az általa vezetett település erőfeszítéseket tesz a fenntartható mobilitás támogatására és népszerűsítésére.” (forrás: emh.kormany.hu)

2018-ban Kóny immár negyedik alkalommal csatlakozott ehhez a kezdeményezéshez, és próbálta népszerűsíteni a sportos, autómentes életmódot. A rendezvényre a Nemzetközi Autómentes Napon, szeptember 22-én került sor. A délelőttre tervezett III. Kónyi KOCO-GO! futóversenyt a mostoha időjárási körülmények miatt délután rendeztük meg. Délelőtt a Kerék-tó Szabadidőközpontban a rendezvénysátor alatt zajlottak a programok. Az ovisoknak és az alsósoknak

sorversenyt szerveztek az EFOP programban dolgozó munkatársaink. Ugyancsak az EFOP pályázatnak köszönhetően egész nap kipróbálhatták a trükkös bringákat, melyek nagy sikert arattak. Délelőtt még asztalitenisz verseny is zajlott.

Kora délután kispályás focitorna és lovaglás várta a kilátogatókat, valamint, - mivel az időjárási körülmények már megengedték, - elindulhatott a futóverseny is.

Itt a következő eredmények születtek:

Ovikör: 1. Kiss Dominik 2. Prém Botond 3. Kovacsics Jázmin
1 km: 1. Dömötör Zalán 2. Schmidt Bendegúz 3. Schmidt Gergő
2 km: 1. Meleg Ádám 2. Kertai Kristóf 3. Csonka Tamás
4 km-en egy sajnálatos kavarodás miatt többen eltévedtek, így itt nem hirdettek eredményt

8 km: 1. Trinkely Trisztán 2. Kovacsics Tamás 3. Milus Barbara (Ezt a távot, mióta megrendezzük a versenyt, minden alkalommal Trinkely Trisztán nyerte meg, így neki itt is külön gratulálunk!)

A versenyeket még esti sportprogramok követték. Varga Zsófiával a Dbands Fitnessst, míg Milus Barbarával M.A.X. tréninget lehetett kipróbálni. Este 6 órakor megérkezett Szentgyörgyi Rómeó kétszeres aerobic Európa-bajnok és hatszoros világbajnok, hogy még átmozgassa a legkitartóbbakat.

A világszirmok szonettkoszorú...

Lapunkban rendszeresen helyet adunk a magyar lírának, megidézve annak legnagyobb klasszikusait. A magyar költészet azonban napjainkban is alakul, és néha egész közel vannak hozzánk olyanok, akik ebben tevékenykednek. Mostani számunkban Csikai Gábort, a helyi IKSZT-Faluház munkatársát, író, költőt mutatjuk be egy általa nemrég nyert pályázat kapcsán.

– Honnan ered írói vénád, van-e valami családi indíttatása ennek?

– Erre nem tudnék igazi választ adni. Családi indíttatás igazából nincs, én legalábbis nem tudok arról, hogy bárki is szépirodalommal foglalkozott volna az őseim közül. Igazából én amióta írni tudok, azóta írok, próbálom megfogalmazni magamban a világot, ami történik velem, körülöttem.

– Úgy tudom, hogy eddig több versesköteted is megjelent. Már én is olvastam belőlük, és ezek a kötetek sok területét fogják fel a létezésnek. Van-e olyan köteted, amit leginkább szeretsz?

– A könyveim egy kis magánkiadónál, az Undergroundnál jelennek meg, így nem országos terjesztésűek. A verseskötetek mellett még leginkább mesekönyveket írok, és ezek lettek a legismertebbek, legkedveltebbek is. Nagyon sok könyvtárba is eljutottak, mivel a kiadó terjeszti a Könyvtárellátó oldalán is. Hogy melyiket szeretem ezek közül a legjobban? Nyilván az első és az utolsó, ami leginkább az ember szívéhez nő. Az első, a Már majdnem ott, 2013-ban jelent meg, ezt azért szeretem, mert abba lényegében összeválogattam a legjobbakat, amit addig írtam. A legutolsó pedig, ami hamarosan megjelenik, a Vázlatok az örökkévalóságról. Ezt meg pont azért szeretem, mert eleve úgy készültek a versek, hogy azok egyszer

egy könyvben fognak megjelenni. Itt már nem csak összeviszta írtam a verseket, hanem volt elképzelésem, egy koncepcióm, ami köré fel van fűzve az egész.

– Mondtad, hogy családi indíttatás nem áll a költészeted mögött. Hogyan születnek akkor a versek?

– Az az igazság, verset nem tudok úgy írni, hogy leülök, és írok egyet. Ez egyszerűen csak jön. Ha eszembe jut valami, akkor azt gyorsan elkezdem leírni, általában most már a telefonba pötyögöm be. Prózát gond nélkül írok úgy, hogy leülök, és nekiállok, de a versnél kell a lelki indítás, vagy az ihlet, vagy nevezük, ahogy akarjuk. Ha például fél évig nem jut eszembe semmi, akkor megesisik, hogy fél évig nem írok egy sor verset sem, bár szerencsére mostanában nem fenyeget ez a veszély

– Világszirmok című szonettkoszorúd különdíjat kapott A Hetedik folyóirat A Betűk sivatagában pályázatán. Erről mit kell tudni?

– Elsőként a folyóiratról beszélnék. A Hetedik egy interneten megjelenő kiadvány, ahová szerzőként úgy kerülhet be az ember, hogy vagy meghívják, vagy pedig egy, már a folyóiratban publikáló szerző ajánlja. Innentől lehet nekik küldeni műveket, és azokat három szerkesztő megnézi, úgy, hogy nem tudja ki a szerző. Ha pedig közülük kettő igent mond rá, akkor megjelenhet a következő lapszámban. Ez nagyon demokratikus rendszer, hisz itt tényleg csak az adott mű minősége számít, nem az, hogy ki írta. Én úgy kerültem a folyóirat közelébe, hogy

most már ötödik éve megrendezik Budapesten a József Attila Vers-Dal Fesztivált, amelyen eddig mindig szerepeltek a verseim, néhányat meg is zenésítettek közülük. Ennek szervezésébe kapcsolódott be a folyóirat, és innen hívtak meg. A pályázat pedig úgy zajlott, hogy a lap és a József Attila Emlékhely közösen szerveztek egy kreatív íróműhelyt, és erre pályázatot hirdettek. Ebbe a pályázatba lehetett küldeni műveket, és azokat is belevették, amelyek a nyáron a folyóiratban megjelentek. Örömmel értesültem aztán róla, hogy művem különdíjat kapott, és külön nagy megtiszteltetés volt, hogy József Attila szülőházában vehettem át.

– Úgy éreztem, hogy ez a mű mintegy Ars poétikaként is felfogható. Felmerült bennem a kérdés, mit keresel? Magadat, a világot, vagy valami szerelmet, Istent? Hisz mindegyik megtalálható benne.

– Ezeket a dolgokat azért mindenképp el kell választani egymástól: önmagam és a költői Ént, aki a versben beszél. Sokszor kérdezik az embertől, hogy mit éreztél ekkor meg akkor, mikor ezt írtad. Viszont ha én írok egy verset, az nem biztos, hogy teljesen az én személyes dolgom, hanem épp hogy valaki más helyébe képelem magam. Az hogy én mit gondolok, és hogy a költői Én mit gondol, az leggyakrabban nem fedi egymást. Ez a vers is egy konstrukció, hiszen a szonettkoszorú, mint műforma, alapvetően is bonyolult. 14 szonettből épül fel úgy, hogy az egyes versek utolsó sora mindig megegyezik a következő első sorával, és ezek a sorok alkotják a végén a 15. úgynevezett mesterszonettet.

– Mit tervezel most, mint fiatal költő, író?

– Írni folyamatosan írok, és további könyveim várhatóak. Karácsonyra jön az új mesekönyvem, a Rézirozi kalendáriuma. Aztán írtam egyetemista koromban egy regényt, a Gancegált, néhány egyetemista fiatalról, most ennek készült el a folytatása, a Haudujudú? Ez azt mutatja be, mi lett annak a regénynek a szereplőiből 35 éves koruk környékére. A regény valószínűleg tavasszal jelenik meg.

– Az IKSZT munkatársaként dolgozol, és itt is sok a feladat.

– Igen, szerencsére rengeteg rendezvényünk van, amiken eléggé változó az érdeklődés. De a cél mindenképp az, hogy minél változatosabb kulturális programokat szervezzünk a falu lakosságának. A paletta most még színesebb lett, köszönhetően az EFOP pályázatnak, melyet az önkormányzat konzorciumban nyert meg. Így még több program valósulhat meg az EFOP-ban dolgozó kollégák munkája nyomán. A Faluház és az Önkormányzat facebook oldalán lehet a programokról tájékozódni. Ezekon kívül is sok program van a Faluházban; klubok, szakkörök,

CSIKAI GÁBOR:

Világszirmok (szonettkoszorú)
(részlet)

8.

Engem életillattal ő köszönt,
Ki ott fent a fellegekben szárnyal.
Mikor rám néz, tudom, lesz még pár dal,
Hisz tegnapokkal tele a bőrönd.

Benne tűz, a víz, az ég és a föld,
Ködben ázó hegyek ősi várral.
Köztük ülök, és néhány madárral
Beszélgetek. Érzem, mindent betölt

Körben ez a hatalmas nagy béke.
Hiába a múlt ezer emléke,
Még milliószor virrad reggelem.

Nem kérdezem, ami jár, az szép-e?
Egy lépéssel mindig feljebb lépve
Jeleit nyitott szemmel meglelem.

de igyekszünk az egyéni kezdeményezések mellé is odaállni.

– Együtt szerkesztjük a Kónyi Kisbírót, és abban nagyon sok rovatot gondozol. Milyen élményeket ad ez?

– Nagyon szeretem megírni a cikkeket, mert sok emberrel találkozhatok ezek kapcsán. Beszélgetek a riport-alanyokkal, és olyan dolgokat tudok meg róluk, aztán pedig adhatok át a

könyaiknak, melyek nem voltak ismertek addig. Arra pedig különösen büszke vagyok, - vagy legalábbias nekem úgy tűnik -, hogy egyfajta presztízserő van annak, ha valaki megjelenik a lapban. Például, ha valakit felkérek, hogy a következő lapszámában szeretnék írni róla, akkor nagyon pozitívak a reakciók: „de jó, köszönöm, hogy gondoltatok rám.” Ez azt mutatja, hogy a szerkesztőtársakkal együtt sikerült elér-

nünk a Kisbíróval egy olyan színvonalat, ahol már értéke van, ha valaki szerepelhet benne. A jövőben is szeretnénk olvasható, érdekes lapot adni az emberek kezébe. Mert egyébként ez a falu tele van érdekes emberekkel, nagy teljesítményekkel, amiket érdemes megmutatni a helyieknek, és az utóknak is megőrizni.

Dr. Boros István

Kórustalálkozó

Az Erkel Ferenc Énekkar immár 58 éve fontos szerepet tölt be községünk életében: összegyűjti a település dalolni szerető lakóit, akik produkcióikkal emelik rendezvényeink színvonalát. A 2018-as év ismét jeles dátum lett az énekkar életében, hisz Veér György, aki a kezdetektől, -1960-tól - karnagyként tevékenykedik, most töltötte be 85. életévét. Ennek megünneplésére az énekkar tagjai és községünk önkormányzata kórustalálkozót szervezett. A rendezvényre 2018. szeptember 22-én került sor a helyi Szent Mihály Plébániatemplomban.

A kórustalálkozó résztvevői: a Kónyi Deák Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola Énekkara Varga Pálma karnagy vezetésével; a Csornai Bárdos Kórus Horváth József vezényletével; a Lébényi Liszt Ferenc Vegyeskar Szombathelyi Szaniszló vezetésével, és természetesen a Kónyi Erkel Ferenc Énekkar Veér György vezényletével. A Kónyból elszármazott Molnár Lászlóné

Balogh Zsuzsa fuvola szólójával emelte az ünnep hangulatát. A színvonalas dalos rendezvényt Aller Imre, községünk polgármestere nyitotta meg, aki köszöntötte Veér Györgyöt születésnapja alkalmából.

„2015-ben méltó környezetben, itt a templomban ünnepeltük a kónyi Erkel Ferenc Énekkart, fennállásának 55. évfordulóján. Most ismét itt vagyunk, hogy az immár 58 éve fennálló énekkarral, és a vendégkórusokkal együtt ünnepeljünk, s egyben köszöntsük - hazánkban valószínű egyedül állóan - az énekkart megalakulása óta vezető 85 éves karnagyot Veér György tanár urat. Így válik a mai nap különleges ünnepi eseménnyé.”

Ezután Aller Imre röviden ismertette a szépszámú megjelenttel az Énekkar történetét. A dalos mozgalom községünkben nagyon régre nyúlik vissza, hisz már a két világháború közt is működött férfikar,

Összefogás Dalkör néven. 1960-ban pedig, Erkel Ferenc születésének 150. évfordulóján megalakult nemzeti zeneszerzőnkörrel elnevezett énekkarunk.

Az alapításban jelentős szerepet vállalt a kónyi származású Cseh László, a Csorna Járási Tanács akkori népművelési felügyelője, valamint Tóth Ferenc, a kónyi kultúrotthon akkori igazgatója. Az ő támogatásával alakult meg középiskolás diákok, szakmunkás tanulók, munkás-paraszt fiatalok és értelmiségi dolgozók közreműködésével 1960. március 4-én az Erkel Ferenc Énekkar. A karnagy feladatokat Veér György, az iskola énektanára vállalta magára, és azóta megszakítás nélkül látja el ezt a feladatot.

Az énekkar működését 1990-ig a helyi ÁFÉSZ támogatta, míg azóta erejéhez és anyagi lehetőségeihez mérten a helyi önkormányzat. A minden évben megtartott énekkar kirándulásokat is az önkormányzat támogatja, mint például az idei évi háromnapos kirándulást is.

Az 1960-as megalakulás óta az énekkar számtalan szép sikert ért el: 1977-ben a kórusok VII. Országos Minősítésén megkapták az Aranykoszorús Énekkar, 1985-ben pedig a Szocialista Kultúráért címet. Veér György karnagy ekkor „Kiváló munkáért érdemrendet” kapott. 1994-ban az Erkel Ferenc Énekkar megkapta a Kóny Községért Díjat. Szerepeltek a rádió Kóruspódium című műsorában és külföldön (többek között Szlovákia, Erdély, Ausztria) is öregbítették községünk hírnevét.

Ezek a sikerek nagyban köszönhetőek Veér György karnagnak, aki lassan 6 évtizede művészeti és szellemi vezetője is az énekkarnak. Személye elválaszthatatlan az Erkel Ferenc Énekkartól, és ezt az áldozatos tevékenységet településünk önkormányzatának képviselő-testülete 1997-ben Kóny Községért Díjjal ismerte el.

„Tisztelt Vendégeink! Kedves Kónyiak!

A házigazda Erkel Ferenc Énekkar és a magam nevében köszöntöm a fellépő kórusokat, és köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik jelenlétükkal megtiszteltek bennünket.

Hiszem, hogy az Erkel Ferenc Énekkar fennállásának 58. évfordulója alkalmából rendezett kórustalálkozó, a dal ünnepe lesz, s a fellépő énekkarok örömet szereznek nekünk, a szépre, a békére áhító hallgatóknak. Mert valljuk, a kórustalálkozó mottójaként megjelölt Kodály-i gondolatokat: „Az ének szebbé teszi az életet, az éneklők másokét is. Nem sokat ér, ha magunkban dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind egyek lehetünk. Akkor mondhatjuk majd csak igazán: Örvendjen az egész világ.”

A kórustalálkozó valóban a dal, az ének igazi, lelket felemelő ünnepe volt.

Cs. G.

Bemutatjuk a Baba-Mama klubot!

A kónyi IKSZT Faluházban változatos programokat, sokféle tevékenységet végző klubokat találhatnak a helyiek. Ezek szinte mindegyike hosszú évek óta működik heti, kétheti rendszerességgel. E sorozatban a klubok, foglalkozások életét mutatjuk be nem titkolatlan azzal a szándékkal, hogy minél több emberben ébresszünk kedvet hozzájuk. Jelen számunkban a nagyjából másfél éve indult Baba-Mama Klubot mutatja be Szabó Imréné, községünk körzeti védőnője.

A Klub szülői kezdeményezésre indult, néhány anyuka keresett meg, hogy szeretnének egy kismamaklubban részt venni, hogyha ebben partner vagyok. Emellett a támogatásomat is kérték, hogy ha ez egyszer beindul, akkor szakmailag segítsen őket, vegyek részt ezeken a klubnapokon. Nagyon örültem a kezdeményezésnek, és hamar sikerült is beindítani a klubot. A foglalkozásokat az IKSZT-Faluházban tartjuk kéthetente pénteken, mindig előre egyeztetett időpontban. Az indulásnál több helyen is meghirdettük, többek között a tanácsadóban szóltam a lehe-

tőségéről az anyukáknak, kiplakátoltuk, és van facebook-csoportunk, ahol hírül adjuk, hogy mikor van a következő foglalkozás időpontja, és mi a témája. Annak idején ugyanis felvettem, hogy mindig lehetne egy kis szakmai tudást átadni, ha erre van igény, és mutatkozott is. Így aztán minden foglalkozásra valamilyen témával készülünk, amit előzőleg az anyukák határoznak meg, hogy miről szeretnének tájékoztatást hallani. Ebből készülök fel, általában egy húsz perc, félórás előadással, vagy interaktív közös beszélgetéssel. A szülők kérdéseket tehetnek fel az aktuális témákban, aztán én eljövök, ők pedig még beszélgethetnek erről vagy akár bármi másról is.

– Milyen szakmai tartalmakkal találkozhatnak a résztvevők?
– Szerencsére nagyon sok téma felvetődött már. Volt például szó a gyermekkori alvászavarokról, aztán a D vitamin szerepével kapcsolatban,

az védőoltásokról, az alternatív védőoltási módszerekről. A nyári időszakban az élelmiszer higiénét beszéljük meg, és a nyaralással kapcsolatos kérdéseket. Tartottunk mondókázós foglalkozást, melyen az összegyűjtött

dalokat közösen elénekeljük. Külső előadók is jártak nálunk, dr. Varga Borbála fogorvos, az egyik kismama testvére Kricsmarikné dr. Márkus Éva a lázcsillapításról, felső légúti megbetegedésekről beszélt, de hívtunk pszichológust is. Az éppen futó EFOP pályázat (EFOP-1.5.2-16-2017-00018 „Humán szolgáltatások komplex fejlesztése a Rábaközben”) is pozitívan utolért bennünket, ennek kereteiben a Vaskakas bábszínház látogatott el hozzánk. A babahordozók használatával kapcsolatosan is kaptunk információkat a pályázatnak köszönhetően, és Degovics Zsuzsa is tartott előadást a csecsemőkorai mozgásfejlődésről. Tartottunk interaktív beszélgetést A védőnő válaszol címmel. Egyszer pedig külső, játszótéri helyszínen találkoztunk kötetlen beszélgetés formájában. Nagyon érdekes volt egy retró jellegű előadás arról, hogy 25-30 éve, még a pályafutásom kezdetén, milyen volt a csecsemőgondozás, milyen ruhadarabok voltak akkoriban, milyen volt a „ruhapelenkázás”. Összeszedtem a tanácsadóban még fellelhető tárgyakat, és beszéltem a várandós gondozás más milyenségéről is. Nagyon fontos volt még a mellék önvizsgálatával kapcsolatos előadás, mert ez a nőknél elengedhetetlen, és meg is kell tanítani mindenkit, hogy legalább havonta-kéthavonta vizsgálják meg magukat. Ehhez van egy speciális kesztyűm is, amivel könnyebben ki lehet mutatni az esetleges problémákat. Megemlíteném még Privánszky Mariann előadását az éjszakai alvás-nem alvás témakörében, melyre a Suttogó módszer alapján javasolt megoldásokat.

– *Alkalmanként hány szülő vesz részt a klubfoglalkozásokon?*
– Szerencsére mindig jönnek, általában 8-12 szülő jelenik meg. Van egy stabil mag, és ehhez mindig csatlakoznak újak. Most már van olyan, ahol a gyerekek kikerültek bölcsődébe, és az anyuka visszament dolgozni, de helyettük újak csatlakoztak. Ez pont ideális létszámú csoport.
– *Miért érdemes a szülőknek eljönni ebbe a klubba?*
– Egyrészt kötetlenül beszélgethetnek, kikapcsolódhatnak, megbeszélhetik egymás között a dolgaikat. Összeköti őket, hogy mindannyian kisgyereket nevelnek, így közös az érdeklődési körük. Nyilván előkerülnek a mindennapi élettel (munkahely, építkezés stb.) kapcsolatos témák is. Első körben, mikor az alakuló ülés volt, inkább azt volt a fontos, hogy valahova mehessenek, közösségben lehessenek. Ehhez jött aztán a szakmai rész, leginkább úgy, hogy valaki fölvet egy témát, és akkor a következő találkozón ezzel foglalkozunk. Így tehát egyszerre szól ez a szakmai dolgokról és a szülők kikapcsolódásáról is.
– *Mik a klub jövőbeli tervei, mire számíthatnak a megjelenő szülők?*
– Reméljük, hogy az eddigi érdeklődés a továbbiakban is megmarad. Mindig próbálunk bevonni újabb és újabb anyukákat. Az EFOP pályázat három évig tart, így azokat a programokat is szeretnénk tovább vinni. Természetesen várjuk az újabb ötleteket és az újabb szülőket is minden második pénteken délelőtt a Faluházban!

Cs. G.

Megemlékezés az 1956-os forradalom és szabadságharerről

Október 23-án minden esztendőben összegyűlünk, hogy megemlékezzünk azokról a hétköznapi és mégis rendkívüli emberekről, akik 62 esztendővel ezelőtt szembe szálltak a legsötétebb zsarnokság erőivel. Bár valószínűleg sejtették, hogy sok esélyük nincs a

győzelemre, mégis bátrak voltak, és hittek a szabadság mindent elsöprő erejében. Az emlékükre és tiszteletükre ebben az esztendőben is megtartottuk a községi ünnepséget, melyen elsőként a Himnuszt énekelte el a nagyszámú emlékező közönség. Utána a Kónyi Deák Ferenc Általános Iskola és AMI gyerekkórusa lépett fel Varga Pálma vezetésével. Ők előadták az Elindultam szép hazámból, Erdő mellett estvéledtem, Magyarország az én kedves szép hazám és az Ezt a földet választottam című dalokat. Ezt követően Szalánczy Zsolt alpolgármester tartott rövid megemlékezést:

„Minden nép történetének vannak olyan pillanatai, - történelmi mértékben - melyek meghatározzák jövőjét. Ilyen sorsfordító történelmi eseménye volt népünknek, az 1848-49-es és az 1956-os forradalom és szabadságharc. Ma 1956-ra emlékezzünk, bízva abban, hogy 1956 és a megelőző 1848-49 szelleme elfoglalja méltó helyét a történelmi emlékezetben.

1848-49 és 1956 forradalma és szabadságharca egy töről fakadt; mindkettő a magyar nép szabadságának és függetlenségének megvalósításáért tűzte ki céljait. 1848-49 márciusi ifjai a 12 pontban, 1956 forradalmi egyetemi ifjúsága a 16 pontban fogalmazta meg követeléseit.

Az ünnepi megemlékezés csak néhány fontos mozzanatát vázolhatja fel az 1956-os eseményeknek: október 23-án a Bem szobor megkoszorúzása; a Parlamentnél Nagy Imre beszédének meghallgatása, ami általános csalódást okozott; Gerő Ernő pártfőtitkár beszéde - melyben soviniztának, nacionalistának, antiszemitának nevezte a tüntetést. Ez a felháborodott tömeg egy részét a Magyar Rádió Bródy Sándor utcai épülete elé vezeti, hogy beolvassák a 16 pontot, ami természetesen nem történhetett meg, hiszen a pontok között első helyen szerepelt a szovjet csapatok távozása, és a szabad választások megtartása; közben megtörtént a Sztálin szobor ledöntése is; az est főkövetelése a „Ruszkik haza!” skandalása volt, és este 10 óra körül eldőrdülnek az első lövések is... ezzel kezdetét vette a budapestiek felkelése, forradalma.

A forradalom második napján október 24-én megjelentek Budapest utcáin a környék laktanyáiból odavezényelt szovjet tankok, Hruscsov időnyerés céljából utasítást ad arra, hogy a magyar tömegek által követelt Nagy Imrét időlegesen miniszterelnökké nevezzék ki.

1956. október 27-én a forradalom 5. napján minden jel arra mutatott, hogy Magyarország kiharcolja szabadságát. 1956. október 28 és a november 3-a közti 7 nap a forradalom győzelmű időszak volt. Kialakult Nagy Imre miniszterelnök programja is.

Nagy Imre október 30-án rádió beszédében jelentette be a többpártrendszer bevezetését.

Még aznap és másnap összesen 9 politikai párt alakult újjá. Október 31-i beszédében bejelentette a Szovjetunióval való tárgyalások megkezdését, a Varsói Szerződés felmondásáról, és a szovjet csapatok Magyarországról való kivonásáról.

1956. november 1-én Nagy Imre bejelentte Magyarország semlegességét és kilépését a Varsói Szerződésből, hogy semleges államként az ENSZ Biztonsági Tanácsának védelmét élvezhesse. Azonban hiába fordul az ENSZ-hez, a nemzetközi politika a szuezi válsággal volt elfoglalva. 1956. november 4-én hajnalban a szovjet hadsereg ország szerte megkezdte a magyar forradalom leverését, a főváros megszállását. A magyar nép forradalmát és szabadságharcát ismét - mint az 1848-49-est - az idegen erők verték le.

Ma itt vannak még köztünk 56 túlélői, ők emlékeztetnek minket még arra, hogy nem letűnt időkről beszélünk, hogy mindez még élő, eleven valóság. Vagyis a nemzet néhány

napra csodát tett, és akik ott voltak, máig elragadtatással mesélnek arról a varázslatos időszokról.

Ma a forradalom és szabadságharc hősei előtt hajtunk fejet. És fejet hajtunk Nagy Imre miniszterelnök, Gimes Miklós, Losonczy Géza, Maléter Pál, és Szilágyi József emléke előtt, akik a magyar függetlenségért és szabadságért adták életüket.”

Az ünnepi megemlékezést követően a Kónyi Deák Ferenc Általános Iskola nyolcadik osztályos tanulói léptek színpadra, akik Angyal Jánosról, az 1956-os forradalom és szabadságharc egyik kényszerű hősről szóló rövid színdarabot mutattak be, melyre Gondiné Főző Ildikó és Völcsényé Judi Annamária készített fel őket. A műsor zárásaként az idén már 58 éves Erkel Ferenc Énekkar lépett fel Veér György karnagy vezetésével, és Erkel Ferenc: Éljen a haza, Eugen Suchon: Szülőföldem, és ismeretlen szerző: Szállnak a felhők című műveivel tisztelegtek a forradalom hősei előtt.

Cs. G – B. I.

Advent első gyertyája...

Advent (ádvent, úrjövét) a keresztény kultúrkörben a karácsony napját (december 25-ét) megelőző negyedik vasárnaptól (görögkatolikusoknál hatodik vasárnaptól) karácsonyig terjedő időszak. A karácsonyi ünnepkör advent első napjával kezdődik, és vízkeresztig (január 6-ig) tart. Advent első vasárnapja, amely Szent András napjához legközelebb eső vasárnap, egyúttal az egyházi év kezdetét is jelenti.

Kónyban évek óta hagyományosan megünnepeljük advent első és negyedik vasárnapját, ünnepség keretében meggyújtjuk az első majd a negyedik gyertyát a község adventi koszorúján. Ebben az évben december 2-ára esett az első gyertyagyújtás időpontja. Aller Imre polgármester köszöntője után, községünk plébánosa Brezina Balázs, valamint Dobai Sándor atya közösen megáldották az adventi koszorút. Ezután az iskola tanulóinak műsora következett.

Az elsősök karácsonyi verset mondtak, őket Halász Angelika készítette föl, majd az iskola énekkara adott elő adventi dalokat, Varga Pálma karnagy vezetésével. Az ünnepséggel párhuzamosan valamint utána is zajlott az iskolai szülői munkaközösség ajándék és sütvására, míg az önkormányzat jóvoltából forralt bort és teát is fogyaszthattak a vendégek. Mindkét esemény bevételét a helyi diákok támogatására fordították a szervezők.

Luca napi népszokások – Lucázás az óvodában

Luca napja néphagyományokban gazdag, sok népszokás, hiedelem kapcsolódik hozzá. Ezen a napon a nők számára tilos volt a munka, mert Luca megbünteti azokat, akik a neve napján dolgoznak. Tilos volt szóni,

fonni, varrni, mert „bevarrják a tyúkok fenekét, és nem fognak tojni.” A háziasszonyok kifelé söpörtek, hogy minden rossz elmenjen a háztól. Ilyenkor kezdték el készíteni a „Luca székét”, ami háromlábú kerek szék volt. Vasszeg nélkül, 9-13 féle fából szentestére kellett elkészülnie. Ekkor elvitték a templomba, a misére. Ha elkészítője ráállt, meglátta, ki a boszorkány a faluban. Szokás volt e napon a Luca-napi pogácsa készítése. Az egyikbe szerencsepénzt rejtettek, aki ezt megtalálta, egész évben gazdagságot és szerencsét jósoltak neki. Szokás volt még, hogy a lányok 12 cédulára fiúneveket írtak, és Luca napjától számítva minden nap

tűzre vetettek egyet. Amelyik név utoljára maradt, úgy gondolták, az lesz a jövőbeni férj. Ezen a napon ültették el a Luca-búzát is, ami karácsonyig ki-zöldült, és utalt

a jövő évi termésre. A néphagyomány szerint december 13-án a fiúk kis csoportokban elindultak a faluban „kotyolni”, hogy megvarázsolják a tyúkokat, hogy jó tojók legyenek. Szalmát vittek magukkal, minden házba betértek, és elmondták köszöntőjüket, bő termést, sok jószágot kívánva. A jókívánásokért kalácsot, kolbászt, szalonnát kaptak. Nem maradtak el a Luca napi tréfák sem. A legények kicserélték, vagy megfordították a kapukat, szétszedték a gazda szekerét, és a tetőn újra összerakták. Amerre mentek, szalmát hintettek.

Az Óvodánkban is felelevenítünk egy-egy népszokást. December 13-án kis poharakba ültetik a búzát a gyermekek, gyertyát tűznek a közepébe, öntözgetik, karácsonyra hazaviszik.

A középsősök versbe, énekbe foglalt jókívánásokat tanulnak, melyet Luca napján délután az óvoda előtti parkolóban előadnak a többi gyermek és a szüleik örömeire. Öltözékük követi a hagyományokat, a fiúk „subát”, a lányok fehér lepedőt öltenek magukra. Nem maradhat el a szalma szórása sem. Gyümölcsöt, édességet kapnak a jókívánásokért cserébe.

A karácsonyi készülődést színesíti a „Lucázást” követő vásár, melyet a Szülői Munkaközösség tagjai szerveznek.

Az adventi időszak az óvodában a karácsonyi ünnepséggel zárul, melyen a nagycsoportosok betlehemes műsort adnak elő. Fontos számunkra, hogy meghitt, békés hangulatban várjuk az év legszebb ünnepét.

Szeretetteljes, békés, boldog karácsonyt kívánunk a falu minden lakójának:

Tuba Csilla és az óvoda dolgozói